

EMBOEZ

A SECRET PLACE

a secret place

(τίτλος δίσκου των tobaccoonists, fabrica records 2014)

«τα φτερά στρίγγλιξαν μέσα στη ροή του αέρα, ο κινητήρας με τη μουσική του αγκάλιαζε την ψυχή μου κι ο ήλιος μας χαίδεψε με τις ανταύγειες του».
(antoine de saint exupery)

η ιδέα ενός φάνζιν πάντοτε γυρνάει στο μυαλό μου. άλλοτε πετυχαίνει, άλλοτε όχι, άλλοτε λοξοδρομεί σε άλλα μονοπάτια, αλλά πάντα εκεί γυρνάω. χρειάζονται και οι συνθήκες να ναι κατάλληλες για να ευδοκιμήσει μια τέτοια ιδέα οπότε... κάπως έτσι ξεκίνησαν οι εμβοές με άλλη ρότα, έπεσαν σε ξέρες και με διορθωμένο σκαρί και άλλο όνομα χάραξαν άλλη πορεία στον ωκεανό του ήχου. αυτό το τεύχος που εμφανίζεται ως τεύχος μηδέν είναι απλά ένα μέρος μιας τριλογίας που λειτουργεί αντίστροφα από το τέλος της στην αρχή της. εξάλλου το τέλος συνήθως είναι και η αρχή οπότε... είναι ένα είδος odds & sods ή rejects των 2 άλλων τευχών της τριλογίας. που η ιδέα της και η δομή της όμως εξελίχθηκαν από τη συνέντευξη του scott foust και ένα γενικότερο ενδιαφέρον για πράγματα, καταστάσεις, ήρωες και φίλους των προσωπικών μου εξερευνήσεων και τον τρόπο που κι εκείνοι όπως κι

εγώ χαράζουμε τις πορείες μας και πορευόμαστε, άλλοτε συναντιόμαστε, άλλοτε όχι. αυτό που είναι το ενδιαφέρον είναι η πορεία αυτή με τον ένα ή τον άλλο τρόπο να συνδέεται με

τον ήχο. εύλογα θα μπορούσε κάποιος στα 15 να ξεκινήσει με μια παρέα ένα γκρούπ, ένα φάνζιν, ή κάτι άλλο και στα 40 να ναι όλοι σε τελείως αντίθετη φάση από αυτή που καποτε πρεσβεύαν, να μη μακρυγορώ. οι συνεντεύξεις που ακολουθούν είτε μεταφράστηκαν (όπως του scott foust), ή ήταν ευκαιρία να τις ξαναθυμηθώ και να τις ξαναμοιράσω (stavanger), ή συζητήσεις με αγαπημένους φίλους με τους οποίους μοιραζόμαστε ίδιες αγάπες, ανησυχίες, φοβίες ή εμμονές τόσο για τα προσωπικά μας γούστα και ζωές όσο και για τα τεκταινόμενα πέρα από το δικό μας μικρόκοσμο (stefan knappe). στημένες είτε ως συνεντεύξεις, ζητητήσεις, φλυαρίες ή οτιδήποτε. σίγουρα η εποχή αυτή που είναι η κατάσταση μετάβασης σε κάτι άλλο έχει υπέρ και κατά όπως και κάθε άλλη άλλωστε, μπορεί οι ουτοπίες, που ο καθένας αναζητήσε με το δικό του τρόπο, με τους φίλους που παρουσιάζονται εδώ να μην ολοκληρώθηκαν ή η αναζήτηση τους να μας οδήγησε σε άλλη γη αλλά όνειρα και ιδέες για νέες αναζητήσεις και εξορμήσεις δε λείπουν ποτέ. ακριβώς πάνω σε αυτό το μεταίχμιο έρχεται το τεύχος αυτό... (συνεχίζεται)

νικόλας μαλεβίτης

(άμφισσα - θεσσαλονίκη 2012-2014)

www.emvoes.com

www.noise-below.org

noise-below.tumblr.com

rekemrecords.tumblr.com

facebook.com/emvoes

issuu.com/emvoes

επίσης, καθώς η συνέντευξη των sindre bjerga & anders gjerde είναι στην ουσία ανατυπωση του τεύχους #0 του φάνζιν playground (2003 - ως χάρτης με τις ερωτοαπαντήσεις κολλημένες σε χάρτη της πόλης τυπωμένες σε 2 α3 αδιάστατα χαρτιά και πακετάρισμα ως χάρτη) το οποίο συνοδευόταν από cdr με επεξεργασμένα field recordings της πόλης τους το stavanger ανέβασα το cdr στη διεύθυνση noise-below.bandcamp.com για να το κατεβάσει / ακούσει όποιος ενδιαφέρεται.

ο scott foust ανήκει στους αγαπημένους φίλους που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο μ' επηρέασαν τα τελευταία χρόνια. αρχάς γενομένης με τους idea fire company και την αισθητική τους (ένα απο τα πιο αγαπημένα μου γκρούπ) καθώς και παλιότερα σύνολα του όπως οι xx committee για παράδειγμα ή πόσο μάλλον η εταιρεία που τρέχει με τη σύζυγο του karla borecky απο τα 80ς τη swill radio και τον τρελό κόσμο της. μπλεγμένος με τους anti-naturals εδώ και χρόνια επίσης η αισθητική και η ματιά των οποίων σε μεγάλο βαθμό είναι στα ενδιαφέροντα μου. η πλάκα είναι επίσης με τον κατάλογο της swill radio όχι μόνο έχεις ένα ωραίο και γαμάτο mail order αλλά έχουν ενδιαφέρον τα διάφορα κείμενα ή τσιτάτα του scott που διατρέχουν όλο τον κατάλογο ή οι φωτογραφίες του. έχει ενδιαφέρον που τα τελευταία χρόνια στον κατάλογο εμφανίζονται και τσιμπητά κομμάτια κλασσικής μουσικής περισσότερο αρχαικές επανεκδόσεις κλασσικών έργων απο παλιές ηχογραφήσεις απο εταιρείες του είδους όπως η testament για παράδειγμα. η μεγάλη πλάκα είναι ότι έχουν υπάρξει περιπτώσεις που σε σύντομο διάστημα που έχει μεσολαβήσει σε καταλόγους να εξαφανίζονται τα cd της κλασσικής και να μένουν άλλα να περιμένουν τη σειρά τους να τα ανακαλύψει κάποιος. ή κριτικές (ο scott είναι απο τους λίγους που πλέον δε χρησιμοποιούν δελτίο τύπου αλλά ακούν την κυκλοφορία και γράφουν κριτική για το δίσκο). αποκορύφωμα των τελευταίων η έκδοση της

κάρμεν του μπιζέ απο 40ς εκτέλεση με την emma destin με το θανατηφόρο σχόλιο 'σας εγγυώμαι ότι θα προκαλέσει μεγαλύτερη ταραχή στην επόμενη συνάντησή σας απ' ό,τι θα καταφέρει πλέον ποτέ να προκαλέσει ο merzbow' οι παρακάτω συνεντεύξεις είναι παρμένες απο το gold soundz #4 (1999) και το stunt rock #1 (2013) και έχουν γίνει απο το sindre bjerga ίσως εγώ να μην τα είχα καταφέρει καλύτερα εδώ που τα λέμε με αυτές συν που με καλύπτουν πλήρως στο τι θα ήθελα πάνω κάτω να ρωτήσω στο scott. ήταν η ιδέα αυτή που εν μέρει με ώθησε να στήσω έτσι τις εμβοές...

www.anti-naturals.org/swill
www.anti-naturals.org/swill

για το sindre bjerga εδώ
sindrebjerga.wordpress.com και το stunt rock για
 όσους ενδιαφέρονται εδώ marhaugforlag.no

[gold soundz #4 - 1999]

ενάντια στη φύση - scott foust & swill radio

απο το 1983 ο scott foust και η εταιρεία του swill radio αναμεταδίδουν δημιουργικά ηχοτοπία. το μεγαλύτερο όμως μέρος της μουσικής παραγωγής του παραμένει βαλτωμένο στην αφάνεια. εδώ λοιπόν γίνεται μια μικρή προσπάθεια να αναμεταδώσουμε όλες τις συχνότητες της swill.

δεν είναι εύκολο να σημειώσεις σε χαρτί τι είναι η swill radio. είναι μια εταιρεία με κέντρο της το scott foust και τα διάφορα δημιουργικά μουσικά σύνολα και όχι ένας κολλεγιακός σταθμός. η swill radio έχει κυκλοφορήσει ως τώρα δύο διπλά lp των δικών του idea fire company και ένα lp/cd των pickle factory που δεν είναι τίποτ' άλλο απο ένα ακόμα παράγωγο του scott. εκτός απο αυτό υπάρχει ένα νέο διπλό lp απο τους shadow ring, ένα άλμπουμ του kjetil d bradsdal καθώς και ένα του galf wehoswky (κοινώς gfw). εκτός απο αυτά διάφορα άλλα lp και κασσέτες έχουν κυκλοφορήσει κατά καιρούς.

ο scott foust ανέβηκε στα τσάρτ ήδη απο τα τέλη της δεκαετίας του 70 όταν ξεκίνησε την πρώτη του μπάντα τους y front. αυτό το σύνολο έπαιξε για μια διετία αλλά δεν κυκλοφόρησαν τίποτα ευελπιστεί να εκδώσει ένα 2πλο βινύλιο με ηχογραφήσεις τους κάποια στιγμή. με τη διάλυση τους δημιουργήθηκαν 2 νέα γκρούπ στα οποία έπαιζε ο scott, οι xx committee και οι the story of failure. οι xx κυκλοφόρησαν μια κασσέτα με τίτλο steel negro music (1982) και ένα lp το network (1983). οι the story of failure κυκλοφόρησαν το 7" negative fulfilment on the 83 splitting circuit που ήταν και ο δίσκος που αποτέλεσε το εναρκτήριο λάκτισμα για τη swill radio. ηχογράφησαν και το lp a stink possibility το 84 που δεν κυκλοφόρησε ποτέ. για το scott τα 80ς ήταν μια σκοτοπερίοδος μουσικά καθώς ήταν δύσκολο να κυκλοφορήσουν εύκολα underground δίσκοι. ξεκίνησε να δημιουργεί αυτοσχεδιστικό υλικό μ' έναν άλλο τύπο τον rick vlabel κι αυτό αποτέλεσε το ξεκίνημα του γκρούπ anschluss που κυκλοφόρησαν δύο κασσέτες (five party of 0, flame du tort) και το lp the mobile plump bob όλα με την ετικέτα της swill radio.

οι idea fire company δημιουργήθηκαν το 88 απο το scott και τη φίλη / γυναίκα του karla borecky. έχουν κυκλοφορήσει ως τώρα τα δύο διπλά βινύλια explosion in a shingle factory και the fourth dimension is money ενώ μόλις κυκλοφόρησε το lp anti-natural. τα δύο διπλά του άλμπουμ μπορούν να θεωρηθούν ως ένα είδος avant άμπιεντ κολλαζ ή μουσική με τα γνωστά δεδομένα θα ήταν δύσκολο να κατηγοριοποιηθεί. φαντάζομαι ότι τα περισσότερα κομμάτια είναι βασισμένα σε ένα είδος απο ρυθμικές λούπες που στήνουν μια βάση για αυτοσχεδισμό. αρκετά απο τα κομμάτια είναι μεγάλης διάρκειας (σχεδόν καλύπτουν ολόκληρες πλευρές) χωρίς να εστιάζουν κάπου συγκεκριμένα αλλά με μία κυματιστή σχεδόν ονειρική ποιότητα.

αλλά όλο το εφέ είναι κάτι πολύ περισσότερο απο απλά 'ονειρικό άμπιεντ'. υπάρχουν πάντοτε ήχοι που αλλάζουν και κάτι που κινείται κάτω απο τον ήχο, είτε αυτό είναι περίεργη ομιλία (υπάρχει μια τρελλαμένη φωνή στα γερμανικά να μιλάει κάπου στο explosion) ή κάποιο πειραγμένο έγχορδο. και τα δύο διπλά άλμπουμ κινούνται σε ένα ενοιολογικό πεδίο χωρίς να είναι απλά ένα 'ταξίδι μέσα στον ήχο' ή 'μέσω του ήχου' όπως τα καλά / κακά παλιόπαιδα του prog. έχει περισσότερη ατμόσφαιρα σε αρκετά σημεία και είναι πολύ πιο προσωπικό απο κάθε μεσαίο δίσκο που απλά γυρνάει κουμπιά σε ηλεκτρονικά γνωρίζοντας ήδη ότι ο scott είναι λάτρης δίσκων της μεσαίας περιόδου των cluster, conrand schnitzler καθώς και der plan, p16.d4 αλλά και διαφόρων φανταστικών post punk γκρούπ των τελών 70ς / αρχών 80ς θα ήταν σωστό να τοποθετούσαμε τους ifco κάπου στη μέση όλων αυτών. και αν έβαζα και μια πινελιά απο vintage brian eno και ένα κολλάζ α λα πρώιμους nurse with wound καταλαβαίνεται που θα κατέληγε όλο αυτό. ακούγονται σα να έχουν επηρεαστεί απο όλα αυτά τα πράγματα χωρίς να ακούγονται σαν καμμία απο τις επιρροές τους. και αυτό είναι πραγματικά ασυνήθιστο στις μέρες μας.

οι pickle factory είναι ένα διαφορετικό πράγμα αλλά και πάλι όχι. καθώς είναι πιο ρυθμικοί η μουσική είναι στημένη περισσότερο σαν ποπ τραγούδι. αλλά διαφέρει μακράν απο την ποπ παρόλο που αρκετά απο τα κομμάτια τους θα μπορούσαν να αποτελέσουν τη ραχοκοκαλιά ενός ποπ τραγουδιού. η βασική διαφορά τους με τους ifco είναι ότι οι pickle factory βασίζονται στα ριφ του μπάσου. βασισμένοι πιο πολύ σε μπάσο, συνθ και πλήκτρα και αραιά και που φωνή κάποια κομμάτια θα μπορούσαν να αποτελέσουν τον πυρήνα για κομμάτια των steeredlab για παράδειγμα. αλλά παρόλο που είναι διαφορετικοί απο τους ifco διατηρούν το ίδιο κοσμικό ταξιδιάρικο ύφος.

μια άλλη ασχολία του scott foust που είναι άρρηκτα δεμένη με τη swill radio και τη δουλειά του στη μουσική είναι ο 'οργανισμός' anti-naturals. αυτή η ιδέα που όλο και δυναμώνει τελευταία. εκτός απο το σχετικά περίεργο όνομα. δεν έχει να κάνει με σλόγκαν και βίαιες διαδηλώσεις ή τίποτα σαν αυτό. αντιθέτως είναι ένας τόπος συζήτησης και προώθησης φιλοσοφικών ιδεών σχετικά με την αισθητικοποίηση της καθημερινής ζωής.

η αισθητική επιλογή που μπορεί να γίνει κάθε φορά που θα πρέπει να αποφασίσεις μεταξύ αυτού ή εκείνου. η αισθητική επιλογή βρίσκεται στο δημιουργικό μυαλό σε αντίθεση με την καταναλωτική 'επιλογή' που βασίζεται στην καπιταλιστική 'λογική'. σύμφωνα με το μανιφέστο τους, το ιδανικό θα ήταν 'η πλήρης αισθητικοποίηση της εμπειρίας' - κάθε πρακτική, προσωπική και κοινωνική είναι ένα αντικείμενο τέχνης. ο αισθητιστής θα έχει πάντοτε την αληθινά κριτική στάση απέναντι στην τέχνη και θα αντικρύζει την τέχνη όχι ως διασκέδαση αλλά θα την κρίνει από την αισθητική της αξία. οι anti-naturals θα επιτρέψουν στους καλλιτέχνες είτε είναι μουσικοί, ζωγράφοι ή φιλόσοφοι να πουν κάτι.

αλλά τώρα μια μικρή επιστροφή στη μουσική των idea fire company το βασικό όχημα με το οποίο η αισθητικοποίηση που επιδιώκει ο scott foust παίρνει σάρκα και οστά. ακούγοντας το πρώτο διπλό lp explosion in a shingle factory δεν μπορείς παρά να εντυπωσιαστείς από την 'απολυτότητα' του δίσκου που σε συνδυασμό με τους ήχους που δημιουργούνται και τους ήχους που έχουν βρεί στην πορεία είναι πραγματικά εκπληκτικό. αυτοσχεδιασμοί και cut & paste κολλάζ στήνονται παρέα με μαεστρία. ένα φανταστικό κομμάτι είναι το (πιάνει ολόκληρη την πλευρά) thirst. πραγματικά λαμπερό κομμάτι. μια τελείως διαφορετική προσέγγιση γίνεται στο vortex που είναι σαν ένα μεγάλο κοσμικό ταξίδι. το fourth dimension is money κυκλοφόρησε το 1994 και είναι πιο γραμμικό και εστιασμένο σε συγκεκριμένα πράγματα σε σχέση με το explosions ο πρώτος δίσκος αποτελείται από ένα κομμάτι που ονομάζεται the wheelhouse, ένα φαναστικό κομμάτι (χωρισμένο σε 8 μέρη) που συνδυάζει διάφορες στρατηγικές. η swill radio είναι σίγουρα ή εταιρεία που πρέπει να της δώσεις προσοχή. η μουσική αντζέντα των idea fire company και των pickle factory μπορεί να μην είναι αυτό που θα πιάσεις με μια λέξη. κάτι που είναι φυσικά καλό. συνδυάζοντας διάφορες μουσικές και εννοιολογικές στρατηγικές καταφέρνουν να δημιουργούν υψηλά προσωπικούς και νεοτερικούς ηχητικούς κόσμους που αξίζει να εξερευνήσετε. ρωτήσαμε επίσης το scott μερικές ερωτήσεις, μερικές σχετίζονται με τη μουσική και τις ιδέες του και κάποιες τη νέα μουσική γενικά.

πότε ξεκίνησε η swill radio και τη θεώρησες από την αρχή ως το όχημα για τις δικές σου κυκλοφορίες;

anonymous telephone which was traced to home at a Texaco station at Springs Road on Street. hem," a youthful aid. "I used a nine automatic." Police weapon was used. ics could get it a. the caller has the early morning

shot hospital. emergen were too busy to be case. But one said the young est had been killed. is swill to organize investigation three young people had seen the vic inside the road. The California State College M. Dwiggins con- trustees are expected next

Hayakawa Seen Chief

Thousa ids Enjoy Vallejo' ; Biggest

Inmates Riot At Norco

NORCO (UPI) — Some 400 of the 2,000 inmates at the California Rehabilitation Center in the San Joaquin Valley

η swill radio ξεκίνησε το 1983 με την κυκλοφορία του negative fulfilment on the 83 spitting circuit των the story of failure. έπαιζα σε δύο μπάντες εκείνη την εποχή στους the story of failure και στους xx comittee, και οι δύο δημιουργήθηκαν όταν το γκρούπ y front (1979-1981) διαλύθηκαν, οι xx comittee κυκλοφόρησαν μια κασσέτα στην arph (steel negro music) και ένα βινύλιο (network) στη thermidor. ήθελα να ξεκινήσω την εταιρεία μου για καιρό και όταν βρέθηκα με ένα μικρό χρηματικό ποσό το έριξα στο 7" των the story of failure. δεν είχα πλάνα εκείνη την εποχή να κυκλοφορήσω άλλους δίσκους εκτός από τους δικούς μου. δεν είχα επίσης ιδέα ότι το να τρέχεις μια εταιρεία ήταν σαν ένα πηγάδι που πετάς λεφτά. οι δυο πλευρές όχι του νομίσματος αλλά του κώλου, απ τη μία η δυσκολία να βρείς διανομή και από την άλλη ότι αρκετοί διανομείς δεν ένοιωθαν την ανάγκη να σε πληρώσουν από τη στιγμή που έχουν πάρει τους δίσκους.

όλες οι κυκλοφορίες των ifco μοιάζουν σαν ένα είδος εννοιολογικών δίσκων. πιστεύεις ότι η ελεύθερη μουσική έχει ανάγκη να μπει σε ένα είδος εννοιολογικού ή θεωρητικού πλαισίου;

μερικές φορές είναι δύσκολο να πιάσεις την ιδέα αλλά όλη η μουσική έχει ένα εννοιολογικό / θεωρητικό πλαίσιο είτε το θέλει είτε όχι. αυτό το πλαίσιο μπορεί να είναι απλό όπως 'θέλω να βγάλω λεφτά' ή 'θα θελα να ήμουν ένας αντικοινωνικός ψυχοπαθής' αλλά ακόμα και αυτά τα κίνητρα έχουν αρκετά υψηλές σύνθετες δομές. η άρνηση της θεωρίας είναι συχνά μια μάσκα για την επιθυμία της αυθεντικότητας όπως 'η τέχνη μου πηγάζει καθαρή χωρίς καμμία επιμελεια από μια κρυφή πηγή' ακόμα και ο πιο 'πρωτόγονος, αυθεντικός και ελεύθερος' καλλιτέχνης έχει απεριόριστες επιλογές σχετικά με τη φόρμα και το περιεχόμενο του έργου. αυτές οι επιλογές είναι θεωρία.

To Worl

WASHINGTON (UPI) — Able negligence hipyard workers (y congressional Friday for the linking last May. fear submarine G icked at Mare 1 Shipyard. "It's s. have been praver time-continua sense ing of a few air lions." three cong investigated the in a report to the fi

τι είδους σκέψεις ή εννοιολογικές ιδέες έχουν εμπνεύσει τη μουσική σας;

είμαι πολύ επηρεασμένος απο το ουτοπικό μοντερνίστικο κίνημα της avant garde τόσο όσον αφορά τη σκέψη αλλά και την τέχνη. η γραμμή που τρέχει απο τους ρομαντικούς στους φουτουριστές, στους ντανταϊστές, σουρεαλιστές, λετριστές και καταστασιακούς συμπεριλαμβανομένων διαφόρων παρακλαδιών τους που ώρες ώρες είναι δύσκολο να κατηγοριοποιηθούν. ο καλλιτέχνης δεν πρέπει να είναι το όργανο της κοινωνίας (γι αυτό υπάρχει ο ρόλος του διασκεδαστή) αλλά αντιθέτως ο καλλιτέχνης είναι η δύναμη και το επιχείρημα για βελτίωση. ο καλλιτέχνης όπως και ο επιστήμονας είναι ο δημιουργός του ιδανικού μέλλοντος. ο έλεγχος αυτών των μελλοντικών επιλογών με την πιθανότητα της ολοκλήρωσης τους στο οικοδόμημα της υπάρχουσας κοινωνίας είναι ο σκοπός τόσο των επιστημόνων όσο και των καλλιτεχνών. οι anti-naturals ενδιαφερόμαστε τόσο για το 'ναι' όσο και για το 'όχι'.

υπάρχει καμιά διέξοδος απο το free noise / power electronics σκηνικό ή έχουμε φτάσει σε αδιέξοδο;

φαίνεται ότι υπάρχουν δύο ευκρινείς διαφοροποιήσεις που επικρατούν στο noise στερέωμα αυτή την εποχή. τα λεγόμενα power electronics που ενδιαφέρονται περισσότερο για μια μάτσο αντικοινωνική ματιά που καθιστά το μεγαλύτερο μέρος της μουσικής γελοία. κάποτε στις αρχές των 80ς οι whitehouse ήταν ένα avant garde σύνολο που άναβε ηχητικά, πνευματικά ζητήματα και θέματα για αναζήτηση. το great white death σηματοδότησε τη στροφή του ενδιαφέροντος τους σε περισσότερες τακτικές σοκ. αυτή η γραμμή είτε έχοντας ως αντικείμενα το φασισμό, τις μαζικές δολοφονίες ή ερωτικά εγκλήματα είναι κάτι που ξεθωριάζει γρήγορα. το μόνο πράγμα στη μουσική ή σε άλλη μορφή τέχνης που μπορεί να με σοκάρει είναι πόσο όμορφη είναι.

κάποια τμήματα της free noise σκηνής υποφέρουν απο τις ίδιες αρρώστιες. η ιδέα ότι η αξία ενός κομματιού μουσικής μπορεί να καθοριστεί απο την ακρότητα του είναι τελείως παρωχημένη. απορώ αν ακόμα και οι πιο γόνιμοι δημιουργοί αυτού του ιδεώδους ακούν τις ίδιες τις κυκλοφορίες τους. δε μ' αρέσει γενικά ν' ακούω μουσική που έχει δημιουργηθεί απο κάποιον που δεν ευχαριστείται ή δεν τaráσσεται απο τη μουσική που έχει ο ίδιος ηχογραφήσει. ο εξτρεμισμός δεν είναι ένα αποδεκτό αισθητικό κριτήριο. έχουμε ακούσει όλοι την πιο μινιμαλιστική και την πιο μαξιμαλιστική μουσική. στο μεγαλύτερο μέρος είναι άνευ ποιοτικής σημασίας.

η άλλη όψη του free noise που παίρνει ως βάση τον ευρωπαϊκό αυτοσχεδιασμό αφαιρώντας την 'αθλητική' συντροφικότητα των μουσικών έχει πιθανότητες αλλά μπορεί εύκολα να πέσει στην παγίδα της καταγραφής ως ντοκουμέντου. η μηχανική αναπαραγωγή (μέσω lp, cd, κασσετών) απέχει απο τη ζωντανή παρουσία ή όποια επιμέλεια δεν μπορεί να αποφευχθεί αφού είναι αφύσικη κατα μία έννοια. για την ακρίβεια η επιμέλεια είναι το μεγαλύτερο πλεονέκτημα της μηχανικά αναπαραγόμενης μουσικής. γι αυτό το 7" είναι συνήθως το μέσο που κάνει καλό τόσο στον ακροατή όσο και στο μουσικό. καθένας κερδίζει απο την επιμέλεια που χρειάζεται για αυτή τη φαινομενικά παλιομοδίτικη φόρμα. το γεγονός ότι πολύ μουσική μπορεί να αναπτυχθεί σε τόσο μικρό χρονικό όριο σώζει τους πάντες.

πές μου αν θές τους 5 πιο επιδραστικούς δίσκους στη ζωή σου

είναι αδύνατο να περιορίσω τα αγαπημένα μου lp μόνο σε 5 αλλά διάλεξα 5 δίσκους που πραγματικά με επηρέασαν και που θεωρώ ότι είναι υποτιμημένα ιστορικά ντοκουμέντα

the fall - dragnet ένας απο τους πρώτους δίσκους (δεν είμαι σίγουρος για το white light, white heat των velvet underground) που χρησιμοποιεί το lo-fi ως αισθητική επιλογή που αναγκαστήκανε να το κάνουν λόγω οικονομικών φραγμών. αυτό σε συνδυασμό με τους φανταστικούς στίχους του mark e smith και το άγριο παίξιμο της μπάντας φτιάχνουν έναν απο τους καλύτερους ροκ δίσκους όλων των εποχών.

dome - one θα μπορούσα να αναφέρω το two ή το gilbert lewis 3R4. οι dome χρησιμοποιούν lo-fi αισθητική. στα one και two αποδομούν τη δομή των τραγουδιών ξαναστήνοντας τα και κάνοντας τα να ακούγονται σαν εξωγήινες αναμεταδόσεις. το 3R4 είναι πιο άμπιεντ δίσκος αλλά οι ίδιες τεχνικές βρίσκονται στην αναζήτηση αυτής της παράξενης ομορφιάς.

prince jammy - in a lton dub style είναι δύσκολο να υποτιμήσεις τη συμβολή που είχε το dub σε πολλά μουσικά είδη. dub μέσω χρήσης διάφορων εφέ κυριολεκτικά δημιούργησε το στούντιο σε μια καινοτομία. αυτό είναι ίσως το πιο αγαπημένο μου dub lp. είναι πολύ επαναλαμβανόμενο και υπνωτικό να μην αναφέρω φανταστικό...

come - i'm jack υπάρχουν πολλές ηχογραφήσεις που ξεπετάχτηκαν απο την πρώτη περίοδο των whitehouse και nurse with wound (και αρκετών άλλων γκρούπ της industrial έκρηξης στις αρχές των 80ς). αυτό είναι το πιο κλειστοφοβικό. συχνότητες, πνιγμένες φωνές, μπάσο, ντράμς και ανάδραση βρίσκονται εδώ σε μια έκρηξη ανησυχητικής αισθητικής δωματίου.

john hassell / brian eno - possible musics ο eno ανακατεύτηκε σε απίστευτες κυκλοφορίες στα 70ς και στα 80ς. αυτή η συνεργασία με τον τρομπετίστα john hassell είναι μια απο τις πιο αγαπημένες μου. ακούγοντας αυτό το δίσκο βλέπεις τα κύματα ζέστης να σκάνε στην καταχνιά της ασφάλτου της ζούγκλας. ένας απο τους πιο νοτισμένους δίσκους όλων των εποχών;

ξαναβλέποντας τη λίστα ένα πράγμα που έχουν κοινό αυτοί οι δίσκοι είναι ότι έχουν πολύ συγκεκριμένες ατμόσφαιρες οι ωραίοι δίσκοι βουτάνε τον ακροατή στους δικούς τους μοναδικούς ηχητικούς κόσμους.

δε θα θελα να σταματήσω μόνο σε 5 δίσκους οπότε να μια λίστα με άλλα 10 τέλεια παραδείγματα

a certian ratio - flight 12"

the blue orchids - work 7"

cabaret voltaire - the set up 7"

brian eno - baby's on fire (απο το here come the warm jets)

the fall - how i wrote elastic man 7"

the fire engines - everything's roses 7"

the mekons - snow 7"

nurse with wound - dada x από το δίσκο os-tranenie 1913

this heat - health and efficiency 12"

asmus tetchens - zwingburgen des hedonismus 1/2 lp

πως βλέπεις τα πλάνα της swill radio για την επόμενη πενταετία;

η κυκλοφορία του anti-natural των idea fire company και το lighthouse των shadow ring θα συνεχίσουν ευελπιστώ να δημιουργούν ενδιαφέρον για τη swill radio. θα ήθελα να φτάσω στο επίπεδο που η swill radio θα μπορούσε να κυκλοφορεί 6 έως 12 βινύλια το χρόνο. τα οικονομικά παραμένουν πάντοτε το μεγάλο ζητούμενο. είμαι σ' επαφή με αρκετούς ταλαντούχους καλλιτέχνες που θα θελα να

κυκλοφορήσω δουλειά τους. επίσης ελπίζω να καταφέρουμε να εκδώσουμε το περιοδικό μας aesthete το 2000. σπήνεται πραγματικά όμορφα. έχουμε αρκετά φανταστική τέχνη μέχρι

στιγμής το μόνο που μένει είναι να τη στήσουμε. το aesthete βίντεο που θα έχει μικρά φιλμ απο τους ifco και τον tim shortell θα πρέπει λογικά να κυκλοφορήσει πριν απο το τέλος του χρόνου.

τι γνώμη έχεις για περιοδικά σα το wire ή παρουσιάζουν μόνο συγκεκριμένους αναγνωρισμένους καλλιτέχνες;

νομίζω ότι το wire συγκεκριμένα έχει τη θέση του αλλά αν το διαβάσεις και θεωρείς ότι είσαι καλά πληροφορημένος για underground μουσική τότε βρίσκεσαι σε τραγική πλάνη. το wire πέφτει στην παγίδα όλων των μεγάλων περιοδικών, υπάρχει έμφαση στις φωτογραφίες. οι συνεντεύξεις δεν είναι τόσο πολύ σε βάθος ως όφειλαν να είναι. δεν έχουν έμφαση ούτε στο συγγραφέα ούτε στον καλλιτέχνη. και το περιοδικό δίνει μεγάλη σημασία στους δικούς του καλλιτέχνες παρά την τραγική παραγωγή τους. κι όταν το wire κάνει κριτικές για underground μουσική μοιάζει σα να τις υποτιμά ώρες ώρες ή να τις θεωρεί ανάξιες λόγου. είναι καλό μέρος για να μάθεις για νέες κυκλοφορίες λιγότερο underground φύσης και συχνά δίνουν και δημοσιότητα σε ταλαντούχους καλλιτέχνες. το διαβάζω κάθε μήνα οπότε δεν είναι τόσο η θλιβερή εικόνα που μόλις παρουσίασα. ακόμα θα μπορούσε να γίνει ένα φανταστικό περιοδικό αλλά τότε κανείς δε θα το αγόραζε.

υπάρχει καθόλου avant garde πλέον στη μουσική ή η μουσική βιομηχανία είναι τελείως κατακερματισμένη;

πιστεύω ότι υπάρχει ακόμα avant garde και πιστεύω ότι οι anti-naturals (στην τέχνη μας και στην οργάνωση της θεωρίας μας) είμαστε μέρος της. όπως ο μεταμοντερνισμός κάποτε απεμπόλησε την avant garde έτσι τώρα και αυτή με τη σειρά της απεμπολεί το μεταμοντερνισμό.. ο μεταμοντερνισμός ξεκίνησε σα μια κριτική του μοντερνισμού απο κάποιους γάλλους θεωρητικούς που επηρεάστηκαν απο την αποτυχία του μάη του 68. αυτό οδήγησε σε ένα τρισέλιδο ακαδημαϊκό στύλ κειμένων για την υπονόμηση της παναγίας, το απόλυτο προσκύνημα μιας κενής χειρονομίας και της καινοτόμου τέχνης που προσδιορίζεται ότι εναγκαλίζει ή προωθεί την κατανάλωση. όπως αποδεικνύεται ο μεταμοντερνισμός είναι η τέλεια παλακίδα του καπιταλισμού. οι anti-naturals στέκονται ενάντια στην υπηρεσία της τέχνης στο κεφάλαιο, στη διαφήμιση. η μουσική βιομηχανία είναι τελείως κατακερματισμένη αυτή τη στιγμή. ένα απο τα πολλά προβλήματα είναι ότι υπάρχουν πολλοί άνθρωποι χωρίς ιδέες και ταλέντο που δημιουργούν τη δική τους μουσική μέσω ολοένα και αυξανόμενων δημοκρατικών μέσων παραγωγής και διανομής. τα avant garde κινήματα του παρελθόντος επέμεναν πάντοτε στο 'η τέχνη να δημιουργείται απ' όλους' δυστυχώς αυτό οδηγεί σε ένα τεράστιο όγκο μπανάλ έργων που επηρεάζουν αρνητικά τη μουσική με σκοπό ν' αλλάξουν τον κόσμο. δεν μπορεί ο καθένας να είναι καλλιτέχνης (με την αίσθηση της ποίησης, της ζωγραφικής, κλπ) αλλά ο καθένας μπορεί να θέσει αισθητικά κριτήρια στην περιοχή της πραγματωμασύνης του. οι anti-naturals υποστηρίζουν ότι τα αισθητικά κριτήρια μπορούν να εφαρμοστούν σε όλους τους τρόπους δραστηριοτήτων όχι μόνο αυτούς που είναι συνδεδεμένοι με την τέχνη. αυτό είναι το ακριβώς αντίθετο του καπιταλισμού.

[stunt rock #1 - 2013]

το μεγαλύτερο μισάωρο στη σουου μπίζνες

ο scott foust ο γκρινιάρης ήρωας της avant garde, ο τελευταίος καπνιστής στη γή, συνθέτης και αντι-φυσικός. πως τα περνάς; τι ετοιμάζεις;

εξακολουθώ να συνεχίζω. είμαι 55 τώρα ακόμα καπνίζω, ακόμα πίνω, ακόμα σκέφτομαι και ακομα δουλεύω. και ενώ αυτό δε μ' έχει οδηγήσει κάπου ακόμα εξακολουθώ να στηρίζω σθεναρά όλη την ατζέντα των anti-naturals. είμαι ακόμα ένα απο τα λίγα άτομα χωρίς κινητό τηλέφωνο.

η swill radio υπάρχει τώρα απο το 1981; τη σε ωθεί αυτή την εποχή να τη συνεχίζεις;

η swill radio είχε την πρώτη της κυκλοφορία το 1983. ξεκίνησα να κάνω μουσική με τους y front την πρώτη μου μπάντα το 1979. κίνητρο; χμ η εταιρεία δεν έχει κινηθεί αρκετά τελευταία καθώς τα τελευταία χρόνια έχουν δει μόνο την κυκλοφορία ενός cd και δύο 7" συμπαραγωγές αλλά είμαστε σχεδόν έτοιμοι να κυκλοφορήσουμε ένα lp των ifco το postcards και βλέπουμε πως θα πάει. οι δίσκοι της swill radio δεν πούλησαν ποτέ τόσο καλά και η κάρλα κι εγώ είμαστε χωμένοι με χρέη εξαιτίας αυτού. μακάρι να μπορούσα να τρέχω τη swill radio σε μεγαλύτερο επίπεδο και να κυκλοφορώ μουσική απο υποτιμημένους καλλιτέχνες αλλά η οικονομική κατάσταση το έχει κρατήσει ακόμα στο επίπεδο της εταιρείας για τη ματαιοξία του scott foust. δεν υπάρχει καμιά βοήθεια γι αυτό.

θεωρώ τη swill radio τόσο την εταιρεία όσο και το distro να είναι ένα απο τους τελευταίους προμαχώνες της πρόσφατης avant garde μουσικής με εξαίρεση εταιρείες που κυκλοφορούν ιστορικά ντοκουμέντα avant garde μουσικής όπως alga marghen, sub rosa, κ.α. έχεις καμιά ιδέα γι αυτό;

σ' ευχαριστώ πολύ για το κομπλιμέντο. είμαι μεγάλος υποστηρικτής της θετικής κατεύθυνσης της avant garde. εταιρείες όπως η alga marghen έχουν κάνει τόσο μεγάλη υπηρεσία στον κόσμο κάνοντας όλες αυτά τα απίθανα και δύσκολα ντοκουμέντα διαθέσιμα. προσπαθώ να κάνω το ίδιο μέσω του δικού μου υψηλού πεδίου εφαρμογής τόσο με την εταιρεία όσο και με το ράδιο. πάντοτε προσπαθώ να προωθήσω τέχνη που μου αρέσει και νομίζω ότι μπορεί να αποκομίσεις κάτι απο αυτή. στήνω τον κατάλογο ως ένα κατάλογο μουσικής που θεωρώ ότι είναι σημαντική ή όχι. και δε νομίζω ότι υπάρχουν 10-20 απαραίτητες κυκλοφορίες κάθε εβδομάδα. αυτό το είδος ιδέας είναι πλήρης καπιταλισμός. δεν έχει να κάνει με την τέχνη. α και πληρώνω τα πάντα τα οποία πουλάω. ο οποιοσδήποτε τρέχει μια εταιρεία ξέρει ότι αυτό μπορεί να είναι σπάνιο πράγμα.

κατα τη γνώμη μου οι idea fire company γίνονται όλο και καλύτεροι. κατα κάποιο τρόπο υπάρχει μια νέα γενιά που δημιουργεί ηλεκτρονική μουσική με σύνθια που σιγά σιγά αναγνωρίζεται (όπως οι emeralds ή οι expro 70).

θεωρείς κατά κάποιο τρόπο αυτά τα γκρούπ να ταιριάζουν στη δική σου ιδέα συνθ μουσικής;

μου αρέσαν πολύ οι πρώτοι emeralds και κάποια αναλογική συνθ μουσική των αρχών των 00ς. το καλύτερο υλικό μου θύμιζε μια μίξη μεταξύ spacey throbbing gristle και spacey 70s tangerine dream. εδώ και λίγα χρόνια ο καθένας μοιάζει να έχει κολλήσει με την άθλια μουσική των τελών των 80ς. κάπου μου ξεφεύγει το προς τι αυτή η νοσταλγία καθώς την έζησα την εποχή και είχα τρομάξει με το πόσο χάλια ακουγόταν τότε αυτή η μουσική. και ακόμα χειρότερα όλα αυτά τα new age φαινόμενα. δούλευα τότε σ' ένα δισκάδικο σ' εμπορικό κέντρο στη μέση του πουθενά στα μέσα των 80ς και ακόμα κι εκεί είχε διεισδύσει η new age απάτη. ακόμα και η πιο χονδροειδής ποπ μουσική είναι πιο πολύ καλλιτεχνικά επηρεασμένη και δεν εξαρτάται τόσο πολύ απο τα δολλάρια όπως το new age. και να βλέπεις ή να διαβάζεις σήμερα ανθρώπους να υμνούν αυτά τα απόλυτα κακέκτυπα όπως η suzanne ciani, κλπ ως ρηξικέλευτους ή ιδιοφυίες είναι πραγματικά πάρα πολύ. ήμουν τότε εκεί και ενώ μπορεί η μυρωδιά να έχει εξατμιστεί με το πέρασμα του χρόνου αυτή η μουσική είναι ότι ήταν πάντοτε. τέλος πάντων δε νομίζω ότι οι ifco επηρέασαν κάποιου τέτοιου είδους μουσική. το μόνο κανονικό αναλογικό συνθ lp ήταν το anti-natural και δεν είχε καθόλου kosmiche στοιχεία ακόμα χρησιμοποιούμε συνθ αλλά χρησιμοποιούμε και διάφορα άλλα όργανα και προσεγγίσεις αυτή την εποχή. ευχαριστώ για το κομπλιμέντο ότι γινόμαστε όλο και καλύτεροι. προσπαθούμε να δημιουργούμε μουσική και δίσκους που δε μοιάζουν με τη μουσική κανενός άλλου.

ακόμα δεν μπορώ να το συνειδητοποιήσω ότι έχουν περάσει 14 χρόνια απο την πρώτη συνέντευξη που έκανα μαζί σου για το 4o gold soundz . δώσε μου μερικές πληροφορίες για το τι έχεις κάνει απο τότε με τη μουσική σου και την εταιρεία σου.

κατά καιρούς μου έχουν πεί ότι δουλεύω πολύ αργά αλλά 14 χρόνια είναι αρκετός καιρός έτσι θα προσπαθήσω να σου εξιστορήσω τα βασικά στιγμιότυπα

tart - η κάρλα κι εγώ φτιάξαμε τους tart με το graham lambkin το 1999. κυκλοφορήσαμε 2 περίεργα και ωραία άλμπουμ και δώσαμε και αρκετές συναυλίες αλλά όταν απέκτησαν παιδιά ο graham και η adris και ο graham έγινε ο βασικός της οικογένειας που τα φρόντιζε σταμάτησε να λειτουργεί ο τρόπος που λειτουργούσαμε. (ο graham συνήθιζε να έρχεται στο κεντρικό των anti-naturals στο amherst να κάθεται για καμιά βδομάδα και να ηχογραφούμε και να παίζουμε και κανα δυο σόου). τα παιδιά των graham και της adris πηγαίνουν σχολείο τώρα οπότε ίσως κάποια στιγμή να ξαναμπει το νερό στο αυλάκι για τους tart.

οι 3 μας πάντοτε παίζαμε τόσο ωραία μαζί, υποθέτω θα το ξανακάνουμε.

here's to love! - δούλευα για το φιλμ μου here's to love απο το 2001 έως το 2008 και εκτός απο κανα 2 μικρά διαλλείμματα δούλευα για αυτό πάνω απο 40 ώρες την εβδομάδα. μου άρεσε η ιδέα να προσπαθήσω να κάνω ένα πολύ μεγάλο avant garde φιλμ χωρίς χρήματα και που δε θα ταν τελείως σκατά. ήμουν τυχερός να έχω και τα ταλέντα των matt krefting, meara o' reilly, jessi swenson καθώς και την εξίσου ταλαντούχα karla borecky στη διάθεση μου. προέβλλα το htl! στην ευρώπη και αρκετοί άνθρωποι μπόρεσαν να δούν ότι είδα σ' αυτό γιατί πιστεύω ότι υπάρχει εκεί πέρα. είναι ένα μεγάλο ποιητικό φιλμ και θεωρώ ότι είναι λίγο δύσκολο να το ενστερνιστείς. μακάρι να φαινόταν λίγο καλύτερο αλλά ευελπιστώ να μπορέσω να το διορθώσω αυτό μια μέρα. ακόμα είμαι περήφανος γι αυτό. το καλύτερο πράγμα που βγήκε απο το φιλμ ήταν επιτέλους η αληθινή μου ανάδειξη ως καλλιτέχνης. έμαθα αρκετά για την τέχνη ενώ δούλευα το φιλμ επ'όσα αισθητικά επατεύγματα μαζί που μπορούν να αποτελέσουν το κερασάκι στην τούρτα. αν και εικάζω ότι είναι αρκετά φινό, νομίζω ότι η σχέση ήχου και εικόνας στο φιλμ είναι κάτι που πρέπει να προσέξει κανείς.

the tobacconists - ο frans de waard και εγώ φτιάξαμε τους tobacconists σαν ένα μουσικό σύνολο να υποστηρίξουμε την περιοδεία here's to love! - the four accomplishments του 2009. είναι ένας θεσπέσιος άνθρωπος. δουλέψαμε ένα σετ μουσικής και μετά περιοδεύσαμε με αυτό και μετά το ηχογραφήσαμε στο στούντιο του frans στο nijmegen. το 2001 ηχογραφήσαμε μια ραδιοφωνική όπερα. οι the tobacconists κάναμε και μια μικρή ευρωπαϊκή περιοδεία παίζοντας την όπερα και κάποιο στούντιο υλικό (μαζί με το mike porovich απο τους pickle factory) το 2012.

idea fire company - μετά απο το anti-natural ηχογραφήσαμε 3/4 ενός δίσκου αλλά μπλέξαμε με τους tart για μερικά χρόνια. συνεχίζαμε να παίζουμε διάφορα σόου με διαφορετικά line up. το 2002 το stranded quartet (η karla, με τις jessi και meara απο το φιλμ μου κι εγώ) κάναμε το πρώτη μας ζωντανή εμφάνιση. αρχικά θεωρήθηκε μια και μοναδική αλλά πίστευα ότι η μπάντα είχε μια δυναμική όταν έπαιζε οπότε κάναμε μερικά σόου μαζί και ηχογραφήσαμε το stranded. μου αρέσει το πως φαίνεται το γκρούπ στο εξώφυλλο μια μονόχρωμη φωτογραφία με τρία όμορφα κορίτσια, απελευστικά μεθυστικό. δυστυχώς η jessi και η meara είχαν ζωές να συνεχίσουν όταν αποφοίτησαν απο το κολλέγιο του

hampshire χάθηκαν στον κόσμο. οι ifco συνέχισαν με ένα ακόμα κλασσικό το island of taste με τη συμβολή των jessi και meara αλλά και του frans, του graham και του dr timothy shortell. συνεχίσαμε με το beauty school στην ultra eczema. το beauty school ήταν μουσική που παίζαμε ζωντανά με το matt krefting προτού ηχογραφήσουμε τις στούντιο εκτελέσεις του. χαλαρώσαμε για λίγο καιρό και μετά ξαναανακαλύψαμε τους εαυτούς μας ηχογραφώντας το music for the impossible salon (kye) και το postcards (κασσέτα που κυκλοφόρησε στη neighborhood is deep enough) και σύντομα θα κυκλοφορήσει σε μια αναθεωρημένη εκδοχή απο τη swill radio. αυτοί οι δύο δίσκοι μας βρήκαν σαν ντουέτο προσπαθώντας να στήσουμε επιτόπιες καταστάσεις χρησιμοποιώντας πιάνο, όργανο, συνθ, ραδιόφωνο και τρομπόνι. νομίζω ότι συνεχίσαμε την παράδοση μας και είμαστε αν ρηξικέλευθοι. είμαι πολύ περήφανος απο αυτό το επάτευγμα.

dead girl's party - με το matt krefting αρχίσαμε να δουλεύουμε με αυτό το όνομα το 2003. πιστεύω ότι αφότου αποφοίτησε απο το κολλέγιο ο mat οι συναντήσεις μας έγιναν όλο και πιο αραιές εξαιτίας της γεωγραφικής απόστασης. μας πήρε λίγο καιρό να δούμε τι θέλαμε καθώς θα μπορούσαμε να είχαμε κάνει μελαγχολικούς βόμβους καθώς ερδικευόμαστε σε αυτό. αλλά τελικά αποφασίσαμε να κάνουμε τραγούδια. με δεδομένο τις περιορισμένες μας γνώσεις ως μουσικοί αλλά το βρήκαμε ως μια ενδιαφέρουσα πρόκληση. μας πήρε λίγο χρόνο να ηχογραφήσουμε το the things i've lost αλλά είναι τέλειο. η δομή των κομματιών είναι μια μίξη μεταξύ dome και roxy music ή κάτι τέτοιο. έχω προσπαθήσει να το κυκλοφορήσω ως βινύλιο αλλά χωρίς επατυχία ακόμα. ευχαρίστως να στείλω ένα cdr σε όποιον νομίζει ότι ενδιαφέρεται.

foust! - έβγαλα και την πρώτη σόλο μουσική στην καριέρα μου. το jungle fever. το βγαλα με το όνομα foust! χαχα. το cd είναι ένα ενδιαφέρον 78λεπτο μινιμαλιστικό κολλάζ απο συνθ και field recordings. ξεκίνησα να κάνω και performances απο το 2001 στήνοντας σιγά σιγά ένα κομμάτι που έγινε το four accomplishments. έχω παρουσιάσει αυτό το κομμάτι λίγες φορές στην αμερική και 6 φορές στην ευρώπη κατά την περιοδεία των tobacconists / here's to love!. το κομμάτι αποτελείται απο μια διάλεξη, χορό, λίγο sound poetry και ένα θεατρικό κομμάτι. μου αρέσει να το αποκαλώ το μεγαλύτερο μυσάωρο της σόου μπίζνες. είναι μια περίεργη μίξη πραγμάτων και έχει εκτιμηθεί όσες φορές το έχω παρουσιάσει.

η συνέντευξη το 98 έγινε όταν είχες κυκλοφορήσει το κλασσικό πλέον lighthouse των shadow ring. θυμάμαι που το κατέτασες μαζί με κλασσικά όπως το tago mago ή το trout mask replica. με είχε εντυπωσιάσει τότε που είχες αυτή την πεποίθηση. ποιές είναι οι σκέψεις σου γι αυτό το δίσκο σήμερα;

έγινα ο μεγαλύτερος οπαδός των shadow ring το 95. όταν κυκλοφόρησε το lighthouse ήμουν απόλυτα πεποισμένος ότι ήταν ένα ρηξικέλευθο διαμάντι. φαίνεται ότι ήμουν σωστός και πάλι. συνήθως είμαι μπροστά κι ας μη μπορεί να το δει κανείς εκείνη τη στιγμή. μου πήρε αρκετό καιρό να το συγκρίνω με θρύλους όπως ο crt beefheart ή οι can. θα έκανα την υπόθεση σήμερα ότι οι dome ή οι shadow ring είναι πιο δημιουργικοί απο ότι ο beefheart ή οι can όσον αφορά τη δομή της φόρμας των τραγουδιών. είναι εμφανές. και ναι νομίζω ακόμα ότι είναι ένας τελείως θεσπεσιος δίσκος.

οι shadow ring φαίνεται τελικά να έχουν πετύχει - μιλώντας σχετικά - την αναγνώριση που τους αρμόζει κυκλοφορώντας μερικούς δίσκους μετά τη διάλυση τους και ο graham iambkin να κυκλοφορεί τους πιο όμορφους και παράξενους δίσκους για αρκετό καιρό. τι έχει αλλάξει;

λουπόν είμαι ο πιο χαρούμενος άνθρωπος στον κόσμο μετά το graham που βλέπει τους shadow ring να ξεκινάνε να αποκτούν την προσοχή που έπρεπε να έχουν απο την αρχή. το χω πεί και νωρίτερα δύο σημαντικά γκρούπ της τελευταίας 25ετίας θα έπρεπε να είναι οι shadow ring και οι ifco. μπορεί να είμαι σωστός για το μισό της γνώμης. δεν μπορώ να σου πω τι πραγματικά άλλαξε εκτός απο το γεγονός ότι συνέχισα να κυκλοφορώ σε βινύλιο κυκλοφορίες των shadow ring γιατί πάντοτε λάτρευα τους δίσκους. συνεισέφερα στο χρονικό κενό μεταξύ 1998-2003 που ήταν το απόλυτο ναδίρ για τις πωλήσεις βινυλίου. το lindus έκανε 6 1/2 χρόνια να πουλήσει 500 κόπες και ήταν ο δίσκος που πουλήσε πιο γρήγορα απο τους 3 που έβγαλα. φαντάσου. οι shadow ring ήταν ένα αληθινά σπουδαίο και εξαιρετικά δημιουργικό γκρούπ και πραγματικά έδειξαν τι μπορεί να κάνει κανείς με τη μουσική αν είναι σπλισμένος με εξυπνάδα. ευτυχώς για μένα δεν έχω ακούσει suzanne ciani και ναι είμαι σχετικά ρηχός όσον αφορά το new age υλικό που ανέφερες. τι λες για την όλη υπναγωγική ποπ; ως όρο; είναι κι αυτό κάτι... υπάρχει μια περίεργη σχέση μεταξύ αυτού και αυτό που πρέπει να αποκαλέσουμε ανάγκη να αναβιώσουμε όποιο μουσικό στύλ ή στιδήποτε οι μουσικοί δημοσιογράφοι 'επαθυμούν' να ανακαλύψουν ως νέες υποκατηγορίες όπως υπναγωγική ποπ και άλλα τέτοια. εννοώ όταν θέλουμε να γίνουμε νέοι νεορομαντικοί. εύχομαι ποτέ καθώς αφού ήταν σκατά και την πρώτη στιγμή όπως είπες να μη δούμε αναβίωση ενός νέου new age...

είσαι πολύ τυχερός να μην έχεις ακούσει μουσική της suzanne ciani. η συμβολή της στη μυθολογία του συνθ πάνθεου είναι ότι έκανε τον ήχο του κουτιού της coca cola ν' ανοίγει για τα διαφημιστικά τους. οι μόνοι άνθρωποι που αγόραζαν new age δίσκους ήταν βαρετές νοικοκυρές, οι νεόπλουτοι και μπερδεμένοι στυλ χίπιδες νεαροί. κανείς απο αυτούς τους ανθρώπους δεν αγαπούσε τη μουσική ή δεν αγοράζαν συχνά δίσκους. σχεδόν καθόλου. κανείς μα κανένας με μια έστω και στοιχειώδη κατανόηση της μουσικής δε θ' άντεχε τέτοια σκατά. και όπως και σήμερα αν ένας δίσκος πούλαγε καλά ο καλλιτέχνης θα έκανε τον ίδιο δίσκο ξανά και ξανά. αν και εκείνες τις ημέρες άντε να υπήρχαν δύο κυκλοφορίες τέτοιων δίσκων το χρόνο.

όλα αυτά τα νέα μουσικά είδη που ξεπετάγονται σχεδόν καθημερινά με κάνουν να γελάω. απλά επιταχύνεται η προώθηση τους χάρη στην ταχύτητα του ίντερνετ. δεν είναι τίποτ' άλλο απο χονδροειδής καπιταλισμός με την ίδια λογική που τυπώνει λιγότερους δίσκους απο αυτούς που κανονικά μπορείς να πουλήσεις. πρέπει να υπάρχει ένα σημείο ποιότητας και ευτυχώς οι ifco δεν έχουν αναφερθεί σε κανένα τέτοιου είδους 'κίνημα'.

ποιος είναι ο dr timothy shortell; κανένα είδος όπως ήταν ο κύκλος του περιβόητου dr edward mooleenbeek* χαχαχαχα ή εικάζω ότι είναι αληθινό πρόσωπο.

μπορώ να σε βεβαιώσω ότι ο τιμ υπάρχει στ αλήθεια. μ αρέσει να χρησιμοποιώ τη λέξη δόκτωρ σε σχέση με την επαφή του με τους ifco καθώς ακούγεται τόσο επιστημονικό. ο τιμ είναι καθηγητής κοινωνιολογίας στο πανεπιστήμιο του μπρούκλιν. είναι ένα απο τα ιδρυτικά μέλη των anti-naturals μαζί με την κάρλα και μένα και είναι ένα σπουδαίο πρόσωπο και σπουδαίος καλλιτέχνης απο τη μεριά του. έχει κάνει μουσική τόσο με το όνομα του όσο και με τους bitt, φωτογραφίες και φιλμ, που συνήθως κυκλοφόρησαν ως βιβλία με cd ή dvd σε περιορισμένες εκδόσεις. ο τιμ έχει κάνει και μερικές συνεργασίες με την κάρλα, με μένα και με τον γκράχαμ. ο τιμ και εγώ δουλεύουμε σε ένα ακόμα ανώνυμο σύνολο τα τελευταία χρόνια οπότε έχουμε χρόνο.

όταν αναφερόμαστε στο here's to love! που θα το κατέτασες στη γραμμή της avant garde; είναι ένα φιλμ

για σένα ή το έκανες εσύ αν πιάνεις το συλλογισμό μου. πόση αν θες απο την προσωπικότητα του καλλιτέχνη χρειάζεται να είναι σε ένα φιλμ ή να ηχογραφηθεί για την περίπτωση;

αρκετά περίεργα δεν ξέρω πολλά πράγματα για avant garde φιλμ ειδικά πριν απο το 1960. δεν έχω δει ποτέ φιλμ του stan brakhage, χαχα. στο here's to love! παίζω ενα φανταστικό είδος του ευαυτού μου. έχεις ανοίξει ένα καζάνι που βράζει με την ερώτηση σου για την προσωπικότητα. μια απο τις ποιο σημαντικές μου ιδέες (και μια θέση των anti-naturals επίσης) είναι ότι η προσωπικότητα καθενός κατασκευάζεται σκόπιμα και πρέπει να αντιμετωπίζεται κατ αυτόν τον τρόπο. αλλιώς η προσωπικότητα καθενός αποτελείται απο ακαθορίστες 'φυσικές' τάσεις που δεν τις καταλαβαίνουμε καθώς ελέγχονται απο τη μαζική κουλτούρα. (θεωρώ τη θρησκεία και τις ειδήσεις ως μαζική κουλτούρα). η μαζική κουλτούρα είναι πολύ πολύ καλή στο να επουλώνει τις επιθυμίες κάποιου. αντιθέτως υποστηρίζω ότι η προσωπικότητα καθενός πρέπει να δομηθεί όπως στήνεται ένα έργο τέχνης. έγραψα δύο κείμενα για κάρτες που καλούνται 'πως να δημιουργήσεις τη ζωή σου ως έργο τέχνης' ήταν για μια σειρά απο κάρτες με κείμενα που κυκλοφόρησε η entr'acte. αργότερα εξέλιξα αυτή την αρχή σε μια δεκαπεντάλεπτη διάλεξη που έκανα στο phantom brain exchange στο montague, ma. αυτή η διάλεξη υπάρχει στο you tube. το μέγαλο μου όνειρο στη ζωή μου είναι να εξελίξω αυτή την αντίληψη ως κολλεγιακό μάθημα για νεαρούς καλλιτέχνες. έχω τον ενθουσιασμό, την ικανότητα και την εμπειρία να βοηθήσω νεαρούς καλλιτέχνες να ανακαλύψουν όλες τους τις δυνατότητες. αλλά δεν έχω αρκετά ντοκουμέντα και οι χρυσές εποχές των ελευθεριακών τεχνών στα κολλέγια των ηπα τελείωσαν στα 80ς και δε νομίζω ότι θα ξανάρθουν. κρίμα.

αναφορικά με field recordings είναι πολύ ενδιαφέρον να δουλεύεις με αυτά, το κάνω αρκετά. όχι εξ ολοκλήρου μ αυτά αλλά είναι ένα σημαντικό κομμάτι της μουσικής μου. νομίζω ωστόσο ότι αρκετοί άνθρωποι χρησιμοποιούν ηχογραφήσεις σε διάφορες τοποθεσίες με ένα τελείως βαρετό τρόπο. εννοώ ότι δεν υπάρχουν τόσοι πολύ luc ferrari τριγύρω μας. νομίζω ότι τόσο πολύ άνθρωποι προσπαθούν να τονίσουν αυτό το είδος βαρετού θορύβου με λίγους τυχαίους μηχανικούς ήχους αντί να κάτσουν να ενσωματώσουν με δημιουργικό τρόπο field recordings στη μουσική τους.

συμφωνώ μαζί σου 100% καθώς έχω ακούσει τόσες πολλές κυκλοφορίες απο field recordings που έχουν επεξεργαστεί με κομπιούτερ και μοιάζουν σα να τα χεις πετάξει το ένα πάνω στο άλλο. είναι χαζή μουσική. έξυπνη και προβλεπόμενη επεξεργασία είναι εύκολη και έχεις δίκιο ότι υπάρχουν λίγοι luc ferrari. το music for the impossible salon δεν έχει field recordings επειδή ενώ τα χρησιμοποιούσα σε ολόκληρη την καριέρα μου δεν έχω

ακούσει αρκετά πρόσφατα. πιο πολύ μ' ενδιαφέρει ο τρόπος που στήνεις τα μικρόφωνα για να ηχογραφήσεις αυτή την εποχή παρόλο που το επερχόμενο postcards έχει και ένα κομμάτι με field recordings.

*dr edward moolenbeek, φανταστική φυσιογνωμία που χρησιμοποίησαν οι chris watson & andrew mckenzie όταν έστηναν τους hafler trio. δεσπόζει στο πρώτο τους lp 'bang! an open letter' που παρουσίαζε την υποτιθέμενη ομάδα hafler trio και το ινστιτούτο robol στη σουηδία που ασχολήθηκε με ηχητικά πειράματα και αναζητήσεις ήχου. θεωρητικά το robol ήταν ιδέα ενός robert spridgeon και ο edward moolenbeek μαθητής του, ο οποίος λίγα χρόνια αργότερα μετά τη διάλυση της αρχικής ομάδας (θεωρητική διάλυση το 1975) θα ταίριαζε τα χνώτα του με τους chris & andrew για να συνεχίσουν την ομάδα. για μεγάλο βαθμό στα 80ς κράτησε ο θρύλος τόσο απο φωτογραφίες των τριών τους (βλέπε το εσώφυλλο της συλλογής the fight is on!) ή ακόμα και με ραδιοφωνικές συνεντεύξεις του ίδιου του moolenbeek (υπάρχει κανονικό ραδιοφωνικό απόσπασμα που μιλάει ο moolenbeek στο πώς ανακάλυψε τους δυό του 'μαθητές' και ξεκίνησαν να δουλεύουν παρέα. το θραύσμα αυτό υπάρχει στο έξτρα υλικό που περιείχε η πρώτη cd

επανεκδοση του bang! απο τη grey area της mute στις αρχές 90ς. κάποια στιγμή στα 90ς επιβεβαιώθηκε απλά το παραμύθι του θέματος. έχει πλάκα να αναφερθεί όμως ότι σε κάποια φάση στα 80ς ή στα 90ς ο mckenzie πήρε επιστολή απο κάποιον spridgeon, γιό του αληθινού robert spridgeon ο οποίος ήταν βιολόγος. καμμία σχέση βέβαια με τον φανταστικό robert spridgeon των hafler trio και την 'εκτενή βιβλιογραφία' βιβλίων και κειμένων αναφορικά με αποτελέσματα ή παρατηρήσεις των 'πειραμάτων' του όπως το echoes in the body, κ.α. που παράθεταν στο ένθετο του ντεμπούτου τους....

stavanger

(03/2014) η παρακάτω συνέντευξη με τους sindre bjerga και anders gjerde έλαβε χώρα μεταξύ 2002 και 2003. πάνω σε φάση ενθουσιασμού για χάρτες (βασική επιρροή η σειρά της road) γεννήθηκε η ιδέα για ένα φάνζιν που θα μοιάζει και θα ανοίγει σα χάρτης. και μια που ο χάρτης αναγκαστικά έχει σχέση και με γεωγραφική περιοχή. η ιδέα ήταν σε κάθε τεύχος να φιλοξενηται και κάποιος καλλιτέχνης ο οποίος με τον τρόπο του θα παρουσίαζε και την πόλη ή την περιοχή που κατοικούσε. καθώς πάντοτε πίστευα ότι σε μεγάλο βαθμό ακόμα και οι περιοχές που κατοικούμε επιδρούν στην ψυχασύνθεση μας. έτσι πάνω σε τρέλλα ανταλλαγών κυκλοφοριών, τόνων email και ιδεών για μουσική, κυκλοφοριών, κλπ ζητήθηκε απο τους 2 τους να στήσουν μια ηχογράφηση για την πόλη τους το stavanger. το αποτέλεσμα της ηχογράφησης κυκλοφόρησε σε 150 αντίτυπα ενώ το φάνζιν σε 88. ως μοτίβο χάρτη χρησιμοποιήθηκε μια online ελληνική εκδοχή του χάρτη του stavanger που αλιεύθηκε τυχαία απο κάποιο site και πάνω του με cut/paste τεχνική κολλήθηκαν τα στοιχεία (τίτλοι, κλπ για το cdr, συνέντευξη για το φάνζιν). όλα τυπωμένα σε αδιάσταλο χαρτί. και διπλωμένα σα να πρόκειται για κανονικό χάρτη.

γύρω στο φλεβάρη του '14 κάναμε με το sindre άλλη μια μικρή συνέντευξη για το σήμερα. μια που περιοδεύει περισσότερο και κυκλοφορεί λιγότερο σε σχέση με το παρελθόν.... όσον αφορά τον anders: εκείνος απο το '10 τρέχει το χώρο του το cafe humbug στο stavanger. ενώ ετοιμαζόμουν να του γράψω ανακάλυψα αυτή την ωραία συνέντευξη που τα περιγράφει περίπου όπως θα τα ρωτούσα κι εγώ

(www.numusic.no/news/interview-with-caf%C3%A9-humbug-s-ande-s-gjerde)....

sindrebjerga.wordpress.com

playground #0 : stavanger

οι sindre bjerga και anders gjerde ζούν στο stavanger της νορβηγίας και είναι ενεργά μέλη της νορβηγικής σκηνής. ο sindre ήταν μέλος του νορβηγικού lo-fi noise / drone rock γκρούπ fibo trespo ενώ εξέδιδε το φάνζιν gold soundz το οποίο με την πάροδο του χρόνου εξελίχθηκε σε μία μικρή αλλά καταπληκτική cd-r (και όχι μόνο) εταιρεία προσφέροντας μας διάφορα μικρά διαμάντια του νορβηγικού και όχι μόνο κυκλώματος.

ήταν τρελλό να δώ στο www.stavanger-web.com και σε άλλα παρεμφερεί site webcams να δείχνουν online σκηνές απο διάφορα σημεία της πόλης σα να είναι η ίδια η πόλη ένα ριάλιτι....

sindre : ναι σα να έχουν στήσει όλο το σκηνικό για να μας έχουν υπο παρακολούθηση. θα νομίζω ότι ο θόρυβος που κάνουμε είναι αρκετά τρομακτικός.
anders : είναι τελείως ηλιθιοί!

sindre αλήθεια πως ξεκίνησε η ιδέα για τους fibo trespo γνωρίζασταν καιρό με τον kjetil brandsdal και κάποια στιγμή αποφασίσατε να φτιάξετε το γκρούπ; ή τα πράγματα εξελίχθηκαν διαφορετικά;

ε δεν υπήρξε κάποια ιδέα δημιουργίας γκρούπ, ο kjetil και γω αυτοσχεδιάζουμε και γενικά κάναμε διάφορες ηχογραφήσεις το 96 και αποφασίσαμε να βγάλουμε μια κασσέτα με ηχογραφήσεις μας (επανεκδόθηκε σε cd-r πέρσι απο το absurd) δε μας ενδιέφερε να τη στείλουμε σε κανένα. πιο πολύ τη θεωρούσαμε σαν ένα ντοκουμέντο. φτιάξαμε καμμία 25ρια κόπιες νομίζω που εξαφανίστηκαν αμέσως. έδωσα θυμάμαι μια στο john mcenitie των totpoisean θυμάμαι καλά. το όνομα του γκρούπ το πήραμε απο ένα t-shirt που είχα και μας άρεσε μερικώς γιατί ήταν λαμέ και δεν έδινε βλέποντας το κανένα στοιχείο για το πως ακουγόταν ο ήχος. με τον kjetil γνωρίζόμασταν κάπου 10-12 χρόνια, ήμασταν και οι δύο ανακατεμένοι στην τοπική punk σκηνή του sadnes που είναι γεπονική πόλη του stavanger και στην οποία μεγαλώσαμε και οι δυό μας. το γκρούπ του kjetil ήταν καλό. το δικό μου ήταν χάλια αν και παίξαμε μερικά πραγματικά αστεία σόου. αυτό πίσω στο 90-91.

η νορβηγία φαντάζει κάτι απο την ευρωπαϊκή νέα ζηλανδία, τουλάχιστον όσον αφορά το λεγόμενο lo-fi noise rock(ή πείτε το όπως σκατά θέλετε) πως νομίζετε ότι έγινε αυτό το σκηνικό; μήπως θα έπρεπε να ευχαριστήσουμε τη death / black metal σκηνή για την επιρροή της σ' αυτό; καλά κόβω την πλάκα αν και ο lasse marhaug ξεκίνησε απο τη grind σκηνή πίσω στις μέρες που έπαιζε ως herb mullin.

α έχοντας υπόψι ότι και οι δύο περιοχές είναι αραιοκατοικημένες, μπορείς να πεις ότι υπάρχουν και στις δύο πολλές 'περιέργες μπάντες' ή ο,τι αλλά είναι δύσκολο να πει κανείς το γιατί. ίσως οι μεγάλες αποστάσεις και οι αραιοκατοικημένες περιοχές να επιδρούν στους ανθρώπους κάνοντας τους να κάνουν περιέργα πράγματα για διασκέδαση... και υπάρχουν αρκετοί τρόποι διασκέδασης... αλλά όσον αφορά τη μουσική, νομίζω ότι η νεοζηλανδέζικη σκηνή είναι διαφορετική. έχει περισσότερο μια αίσθηση της χαλάρωσης. του χώρου, δεν αγχώνεται για να γεμίσει όλα τα κενά... ένα είδος εγκατάλειψης που δεν υπάρχει σε κανένα γυμνασμένο μυαλό. ίσως οι νορβηγοί να έχουμε καλύτερη εκπαίδευση... οι duo kanel, del, slowburn γεμίζουν κάπως το λογαριασμό. νομίζω ότι είναι χάρη στη συλλογή 'le jazz non' που έγινε αυτός ο παραλληλισμός και ενώ δεν είναι κακή συλλογή δε νομίζω ότι μετράει πολύ, είναι περισσότερο ένα προϊόν προς πώληση. το καλοκαίρι η humbug θα κυκλοφορήσει ένα lp των fredrik ness sevenadal (νορβηγός που παίζει στους del, slowburn και ανήκει στο δυναμικό της apartment records) και του bill wooz (νεοζηλανδός 1/3 octave band) είναι ενδιαφέρον σαν πλαίσιο και είναι φανταστικό άλμπουμ.

ε αυτή η αντίληψη ή πες το όπως θές ότι η νορβηγία είναι η νέα ζηλανδία ξεκίνησε απο το bruce russell. είναι αλήθεια ότι το christchurch (nz, corpus hermeticum) και το stavanger είναι μακριά απ' την νέα υόρκη ή το σικάγο ή το βερολίνο ας πούμε. σε σχέση με τις 'μητροπολιτικές' δονήσεις. οι άνθρωποι ακούν και ηχογραφούν ακόμα μουσική. σ' αυτή την περίπτωση θόρυβο.

μου δίνετε καμμία τουριστική πληροφορία για το pulpit rock;

α φύγαμε το 'pulpit rock' ή preikestolen (prekestolen) στη νορβηγία είναι μια απ' τις μεγαλύτερες τουριστικές ατραξιόν. αυτός ο φυσικός

sadnes records το οποίο δεν ήταν παρά ένα όνομα κάτω απο το οποίο τα κυκλοφορήσαμε. ο kjetil κυκλοφορούσε και αρκετά σόλο υλικό. η gold soundz σαν εταιρεία ήταν σα μια συνέχεια του σμώνυμου φάνζιν που κυκλοφορούσα για μερικά χρόνια. η ιδέα για την εταιρεία ήρθε όπως γίνεται συνήθως με όλους, αφενός μεν για να κυκλοφορώ μουσική που μ' αρέσει και αφετέρου να κυκλοφορώ δικές μου ηχογραφήσεις. α χμχμχμχ, το ίδιο ισχύει και για μένα, μόνο που δε νομίζω ότι η ιδέα είναι όπως γίνεται συνήθως με τις κανονικές εταιρείες. εδω δε μιλάμε για κανονικές εταιρείες και η gold soundzκαι η humbug περισσότερο cd-r 'εταιρείες' το οποίο σου δίνει μεγάλη ελευθερία να κάνεις ότι θές τη στιγμή που οι κυκλοφορίες δεν είναι ακριβές. νομίζω ότι αυτό είναι φανταστικό, να έχεις κυκλοφορίες που βγαίνουν σε γρηγορότερο βαθμό και παράλληλα να κρατάς και ένα περισσότερο αυθορμητισμό. αυτή είναι η μεγάλη διαφορά απο τον κόσμο του μάρκετινγκ και των στατιστικών (και δε μιλάω απαραίτητα για 'μεγάλες' εταιρείες εδω) είναι ευχάριστο να μπορείς να προσέχεις το εγώ σου, χαχαχα. πραγματικά αξίζει, βλέπεις πιο πολύ μ' αρέσει ν' ανταλλάσω τις κυκλοφορίες μου με άλλο παράξενο υλικό παρά να κάνω 'μπίζνες'. αυτή είναι η ιδέα πίσω απ' τη humbug και γι αυτό διάλεξα αυτό το όνομα (σημαίνει 'απάτη'). έχω μηδαμινές φιλοδοξίες... αυτό δε σημαίνει ότι δεν ενδιαφέρομαι για κάθε κυκλοφορία να δείχνει όμορφη... απλά σημαίνει ότι θέλω όση περισσότερη ελευθερία μπορώ να έχω. σχετικά με επιρροές για να ξεκινήσω τη δική μου εταιρεία, είναι πάρα πολλές για να τις αριθμήσω εδω αλλά συλλέγω δίσκους μανιωδώς και απέκτησα τη συνήθεια για τις do it yourself 'junk' (και

μη) κυκλοφορίες, επίσης είναι όλη η δραστηριότητα εδώ στη νορβηγία, οι origami republica, lassse marhaug, οι jazzassi, η apartment records, οι πρώτες κυκλοφορίες της smalltown supersound, rune grammofon, του kjetil brandsdal. θυμάμαι όταν πρωτάκουσα το 2πλο lp των kjetl del bronzo group είπα 'τι σκατά γίνεται εδώ;' είναι πολύ ωραίο γιατί είναι τόσο κακοφτιαγμένο.. με μια δόση επιρροής φυσικά!

Η εικόνα του 2πλου του scott foust

τι γίνεται σχετικά με φάνζιν και περιοδικά; sindre πότε ξεκίνησες το gold soundz; έχω μόνο το #4 που έχει τη φανταστική συνέντευξη του scott foust (antinaturals, idea fire company, tart) νομίζω ότι είναι απο τις καλύτερες που έχω διαβάσει εδώ και χρόνια έχει μέσα του εκείνο το παλαβό lo-fi top 10 το οποίο πραγματικά μ' έκανε να δώσω σημασία σε κάποιους δίσκους που κάθονταν παραμελημένοι στη δισκοθήκη μου. χάρη σ' αυτή τη συνέντευξη έδωσα μεγαλύτερη προσοχή στο industrial και στα πειραματικά των 80ς αλλά νομίζω ότι υπήρξε μεγάλη χρονική απόσταση απο την κυκλοφορία του #3 και του #4. θα μου δώσεις πληροφορίες για την ιστορία του φάνζιν;

Η εικόνα του 2πλου του scott foust

ς το #1 βγήκε το 96 αν θυμάμαι καλά. αντάλλασα υλικό με άλλους νορβηγούς καλλιτέχνες (lasse marhaug, apartment records, κ.α.) και κατέληξα με αρκετά καλό υλικό και φαινόταν καλή ιδέα να δοκιμάσω μέσω του φάνζιν να λειτουργήσω σα συνδετικός κρίκος μεταξύ νορβηγών καλλιτεχνών, δεν ξέρω αλλά μου φαινόταν ωραία ιδέα. εκείνη την εποχή ήμουν μπλεγμένος με ένα κολλεγιακό σταθμό στο πανεπιστήμιο του bergen, όπου είχα τη δική μου ραδιοφωνική εκπομπή για περίπου 1 1/2 χρόνο. αυτό ήταν φανταστικό γιατί είχα τον απόλυτο έλεγχο και μπορούσα να παιζω ότι ήθελα. είχα κάνει ένα φανταστικό live με το lassse marhaug μέσω τηλεφώνου! τα πρώτα 2 τεύχη ήταν γραμμένα στα νορβηγικά και είχα πρόσβαση σε φτηνό φωτοτυπικό χάρη σ επαφές μέσα απ το πανεπιστήμιο. το #3 γράφτηκε το 97 αφότου μετακόμισα στο stavanger, με βοήθησε και ένα φίλος σ' αυτό και επίσης έβγαλα ένα lathe cut 8" που είχε σχέση με το τεύχος. νομίζω ότι έβγαλα κάπου 150 κομμάτια απο αυτό το τεύχος. εκείνη την εποχή ήμουν ξετρελλαμένος με τους dead c και την corpus hermeticum και ανταλλάσαμε συνέχεια e-mail με το bruce russell και νομίζω ότι και εκείνου του άρεσε.. ο φίλος που φτιάξαμε το τεύχος δούλευε εκείνη την εποχή σ' ένα μουσείο, έτσι ένα βράδυ μπήκαμε κρυφά μέσα και αρχίσαμε να φωτοτυπούμε τις κόπιες στο φωτοτυπικό μηχάνημα του μουσείου. νομίζω ότι το προσωπικό πρέπει να παρατήρησε το επόμενο πρωινό ότι ήταν πολύ ζεστό το μηχάνημα αλλά ευτυχώς δεν πήραν πρέφα το χαρτί που έλεπτε. το #4 βγήκε το 99 και αυτή τη φορά έκανα εγώ όλη τη δουλειά νομίζω ότι ήταν ίσως το καλύτερο τεύχος. ο scott foust είχε ενθουσιαστεί πολύ με τη συνέντευξη, νομίζει ότι είναι ίσως ένα απ' τα καλύτερα πράγματα που έχει κάνει και αυτό είναι ευχάριστο. η αλήθεια είναι ότι βαρέθηκα απ όλο το πράγμα και δε με βλέπω να βγάζω πλέον άλλο τεύχος, γράφω που και που για κάποιο νορβηγικό διαδικτυακό περιοδικό αλλά παραμένω πιο πολύ στο στάδιο της συνδρομής κειμένων μόνο. anders εσύ ανακατεύτηκες ποτέ στο gold soundz ή σε τίποτ άλλα zine;

α πάντοτε είχα πλάνα να κάνω ένα φανζίν αλλά ποτέ δεν μπήκα στον κόπο να γράψω αρκετά. είμαι σε μία θέση τώρα που δεν κάνω τίποτα. αν και είχαμε πεί να κάνουμε ένα τεύχος του gold soundz (δεν είχα συμμετάσχει σε κανένα απο τα παλιά). είμαι σίγουρος ότι θα κάνω κάτι, το πολύ πολύ κάτι σε cut and paste κατάσταση, όπως το βιβλιαράκι που έκανα για το cd-r του witcys που έβγαλα στη humbug πρόσφατα και είναι κάτι που μ' αρέσει πάρα πολύ. ο adnreas meland φτιάχνει ένα φάνζιν στα νορβηγικ στο οποίο ίσως συμμετάσχω.

Η εικόνα του 2πλου του anders

και τώρα στα κλισέ.. καλλιτέχνες / γκρούπ ή οτιδήποτε άλλο που σας έχουν επηρεάσει ξέρω είναι πολύ πρωτότυπη ερώτηση... χαχαχα

ς ναι είναι δύσκολο να ξεχωρίσω συγκεκριμένους καλλιτέχνες. πέρασα κι εγώ την iron maiden φάση μου στην αρχή της εφηβείας μου. απ ότι κατάλαβες εγώ δεν ήμουν ποτέ στην progressive φάση μου. στις αρχές του 90 ήμουν πολύ στην αμερικάνικη indie σκηνή, ανακάλυψα τους sonic youth και ήταν ανακάλυψη για μένα, επίσης dinosaur jr, seabadoh, pavement, palace brothers καθώς και παλιότερο υλικό όπως οι husker du και ιδιαίτερα τους misfits που τους θεωρώ το καλύτερο γκρούπ όλων των εποχών! απο εκείνη την περίοδο και μετά πάντα εκτιμούσα γκρούπ όπως velvet underground, stooges και ανακάλυψα και τα τρομερά ψυχεδελικά γκρούπ όπως 13 floor elevators, red krayola και τους βρετανούς kaleidoscope. κάπου στο 95-96 ανακάλυψα το kraut rock που ήταν απίθανο. επίσης άρχισα να εξερευνώ υλικό όπως stockhausen, ξενάκη και τους αμερικάνους μινιμαλιστές όπως το morton feldman, steve reich και john cage. μ' αρέσουν επίσης οι this heat και οι pere ubu. νομίζω ότι ήμουν πάντοτε σε διαφορετικό υλικό την ίδια εποχή. μου αρέσουν επίσης η καλή ποπ μουσική όπως missy elliot και τα πιο γλυκανάλατα peaches & chicks on speed καθώς και οι πηχτοί καπνισμένοι ήχοι των vibracathedral orchestra και παρομοίων γκρούπ. καθώς και περίεργα γκρούπ όπως no neck blues band και shadow ring. α είναι δύσκολο να πώ κάποιους συγκεκριμένους καλλιτέχνες καθώς μ' αρέσουν διάφορα πράγματα στη μουσική και στον ήχο, αλλά θα δοκιμάσω. john coltrane, omette coleman, albert ayler, sun ra, cecil taylor, η πρώτη γενιά της free jazz, το charraqua suite του coleman είναι ένα απο τα αγαπημένα μου. ξέρω ότι θ' ακουστεί κλισέ αλλά αυτή η μουσική ήρθε σαν 'απελευθέρωση' μετά απο χρόνια που ήμουν 'μεταλός' και έχοντας αυτή τη στειρότητα του όλου πράγματος αλλά και τον πατριωτισμό που είχε, χρειαζόμουν ένα διάλλειμα. νομίζω το 'a love supreme' του coltrane λειτούργησε για μένα σα μια πόρτα, μια είσοδος εγκαινιάσε μια περίοδο έντονου ψαξίματος στην τοπική βιβλιοθήκη. δεν έχω βαρεθεί ακόμα τη jazz. παράλληλα μ' αυτά άκουγα γκρούπ όπως crt beefheart, pink floyd, soft machine και robert wyatt, progressive rock γενικά και ιδιαίτερα τη zeuhl σκηνή, magma, πρώιμους art zoyd, πρώιμους univers zero, anglagard και anekdota απο τη σουηδία έβγαλαν μερικούς heavy prog δίσκους και στα 90ς που μ' άρεσαν πάρα πολύ. απο τα μέσα των 90ς τα γούστα μου περιλαμβάνουν πλέον όλο το 'χάρτη' και όπως πρόσθεσα και νωρίτερα ένας αυξανόμενος εθισμός σε 'κατώτερες' μορφές μουσικής θα αναφέρω για παράδειγμα το κουτί του lafms ίσως είναι μια διεστραμμένη περιέργεια, αλλά είναι το σωστό πράγμα, έτσι; έχει αυτό το πνεύμα της αμείλικτης δημιουργίας (ή καταστροφής / δημιουργίας αν προτιμάς), αυτή την ελευθερία στη φόρμα, το 'δεν έχουμε να πούμε τίποτα', την αντιπαράθεση διαφόρων ασήμαντων αντικειμένων..εμ... νταντά; δεν ξέρω κάποιοι καλλιτέχνες που μ' αρέσουν τώρα reynolds, witcyst, jandek, howlin' wolf, jeph jerman.

Η εικόνα του 2πλου του anders

πρόσφατα και οι δυό σας κυκλοφορήσατε τα πρώτα κανονικά σας cd τα οποία ήταν συλλογές. θα μου πείτε πως αποφασίσατε να τις κυκλοφορήσετε και θα μου δώσετε πληροφορίες γι' αυτές; θα συνεχίσετε να βγάζετε cd-r ή θα αρχίσετε να βγάζετε 'επίσημα' cd;

Η εικόνα του 2πλου του anders

ς το πρώτο καλό πράγμα που γίνεται όταν ετοιμάζεις ένα cd συλλογή είναι ότι έρχεσαι σ' επαφή με αρκετά καλό κόσμο. αλλά φυσικά το βασικό είναι να κυκλοφορήσεις και καλό υλικό. και στα αυτιά μου το 'the noise is all in your head' έχει απίστευτα καλή μουσική μέσα του παρόλο που οι 'άνθρωποι' φαίνονται σα μοιρασμένοι μέσα του, το οποίο εί'ναι κάτι καλό. δεν περιμένω να αρέσουν τα πάντα σε όλους. ένα σημείο που λέει κάτι για την περίπτωση των συλλογών - όλοι είναι ενθουσιασμένοι με την ιδέα αλλά κανείς δεν τις ακούει ή τις αγοράζει. προφανώς συμφωνώ ότι αρκετές συλλογές δεν έχουν μια αλληλουχία - πολλά στύλ και γεύσεις στριμώχνονται σε ένα cd. το

cd σημαίνει κάτι σαν 'αυτή είναι μια συλλογή καταπληκτικής μουσικής σύμφωνα με μένα και ελπίζω να σας αρέσει'. αν και εδώ που τα λέμε καμιά φορά πρέπει να έχεις και κάποια 'μεγαλύτερα' ονόματα γιατί με αυτό τον τρόπο το cd μπορεί να λειτουργήσει σαν κλειδί που θ' ανοίξει πόρτες και για τις άλλες κυκλοφορίες μου. θα συνεχίσω φυσικά με cd είναι πολύ καλό μέσο για περιορισμένες κυκλοφορίες. θέλω επίσης να βγάλω και μερικά ακόμα lathe-cut βινύλια, μ' αρέσουν αυτοί οι δίσκοι παρόλο που καμιά φορά ο ήχος μπορεί να είναι λίγο βρώμικος. σκέφτομαι ν' αρχίσω μια σειρά με 7" οι πρώτες κυκλοφορίες θα είναι 7" των volcano the bear, sunbumed hand of the man, ελπίζω να βγάλω 4-5 τίτλους σ' αυτή τη σειρά και ίσως να βγάλω και ένα cd ακόμα του χρόνου, καθώς και κάπου 5-8 κυκλοφορίες ακόμα. σύντομα μαζί με τη humbug θα βγάλουμε κυκλοφορίες των noise-makers fifes και reynols.

α κάθε εταιρεία που σέβεται τον εαυτό της πρέπει να βγάλει μια συλλογή! θέλω να σκέφτομαι το 'benytt denne glimtende anledning...' το διπλό cd που έβγαλα σα μια προέκταση της οικογένειας της humbug. η ιδέα ήταν εστιασμένη στη νορβηγική σκηνή που υπάρχει πέρα απο γνωστές εταιρείες όπως rune grammofon, smalltown supersound, κ.α. νομίζω ότι είναι πολύ καλή, έχει και τα ήρεμα και τα άγρια σημεία της αλλά το diy πνεύμα βρίσκεται σ' ολόκληρη τη συλλογή και είναι κάτι που μ' αρέσει πολύ! το εξώφυλλο είναι επίσης καλό, το σχεδίασμα και το εξώφυλλο είναι καταπληκτική δουλειά της dual plover (www.dualplover.com). σχετικά με πληροφορίες για τη συλλογή, νομίζω ότι δε βρίσκω λόγια για να στην παρουσιάσω με ένα καλό τρόπο. δεν μπορούσα ακόμη να γράψω ούτε ένα δελτίο τύπου τη προκοπής. υποθέτω ότι προτιμώ να προκαλώ αναστάτωση στα σημεία πώλησης. χαχα! θα βγάλω και άλλα 'κανονικά' cd στο μέλλον καθώς και βινύλια αλλά οι πωλήσεις μέχρι στιγμής είναι πραγματικά πολύ φτωχές. δεν έχω βγάλει καθόλου λεφτά (όχι βέβαια ότι περίμενα να βγάλω) έτσι ακόμα θα παραμείνω σε λύσεις που μπορώ να αντέξω οικονομικά, όπως τα cd-r είναι ότι μ' αρέσει να φτιάχνω 'σπέσιαλ' εκδόσεις με ηλίθια / παράξενα εξώφυλλα, τέτοιου είδους πράγματα. μεγάλες επιτυχίες ως τώρα ήταν το fibo trespo 'middle mass slobz play impron' περιορισμένο σε 17 αντίτυπα σε γούνινο εξώφυλλο και το livsorpløvendø dikt' των duo kanel που έχει ωραίες ζωγραφιές παιδιών, ανακυκλωμέν εξώφυλλα δίσκων ζωγραφισμένα στο χέρι και διάφορα άλλα ηλίθι ένθετα.

και οι δυό σας κυκλοφορείτε αρκετό υλικό τελευταία, είναι επίσης καλά να βλέπει κανείς να κυκλοφορούν δουλειές και απο άγνωστ ονόματα επίσης. θα έλεγα ότι ήταν χάρη σε σας που ανακάλυψα τους duo kanel ή χάρη στον anders που ανακάλυψα τη δουλειά του witcyst. πως αποφασίζετε για τις κυκλοφορίες; προτείνετε εσε στα γκρούπ ή σας προτείνουν εκείνα;

Η εικόνα του 2πλου του anders

α περίπου ναι, δεν υπάρχει κάποιο πλάνο. βέβαια οι κυκλοφορίες απλά δείχνουν ότι βγαίνουν, ένα απλό στυλ σα να 'έρχονται' και 'να φεύγουν' τίποτα το επίσημο. φυσικά είναι αναγκαίο να έχω μια ιδέα που οπωσδήποτε θα την πραγματοποιήσω. ξέρω τι θέλω κα δε θα κυκλοφορήσω στα πλαίσια μιας φιλικής χειρονομίας. θα το κάνω επειδή είτε πιστεύω σ' αυτή ή όχι. συνήθως είμαι αυτός ου ζητά μια κυκλοφορία αλλά αυτό είναι το όλο 'πλάνο' να κυκλοοφορώ συνεχώς ενδιαφέρον υλικό ενώ παράλληλα δεν προσπαθω να το οργανώσω αποδοτικότερα - να παραμείνω απρόβλεπτος. είναι πραγματικά απίθανοι ν' ανακαλύπτεις 'άγνωστα' (σχετικό είναι αυτό) ονόματα και να τους βάζεις σ' αυτ το πλαίσιο. θέλω τη humbug να είναι μια μαύρη τρύπα αγάπης.. κάτι σαν ηλεκτρική σκούπα!
ς κανένα πλάνο, αλλά παίρνω υλικό που μου φαίνεται ενδιαφέρει προσπαθώ να ανταλλάσω όσο το δυνατό υλικό περισσότερο κς πάντοτε φαίνεται ότι έρχομαι σ' επαφή με ανθρώπους που δημιουργούν ενδιαφέρουσα μουσική, παρόλο που υπάρχει και ανάγκη να έχω και πιο γνωστά ονόματα στο πρόγραμμα των κυκλοφοριών για να ανοίξουν και κάποιες κλειστές πόρτες διανομέων. έχω κάποιες τέτοιες 'μεγάλες' κυκλοφορίες που θα βγούν σύντομα.

τι έχετε να πείτε για την πρόσφατη συνεργασία σας (anders gjere / fibo trespo) για το 7" της γερμανικής εταιρείας tonsdacht και τίποτα σκέψεις για καμιά κυκλοφορία humbug / gold soundz;

Η εικόνα του 2πλου του anders

α νομίζω το 7" βγήκε καταπληκτικό, υπάρχει μια περίεργη ατμόσφαιρα σ' αυτό. όσον αφορά συμπαραγωγές, κυκλοφορούμε τώρα ένα lathe cut 10" των anarus και ίσως κάποιο ακόμα...
ς και μετά λέμε να βγάλουμε μια ηχογράφηση των noise-maker's fifes και θα υπάρξουν και άλλα lathe cut... μ' αρέσουν τόσο πολύ αυτοί οι δίσκοι που αν είχα δικιά μου πρέσα θα έκοβα μια κυκλοφορία την εβδομάδα.
α ας μην ξεχνάμε και τη φανταστική κυκλοφορία reynols 'live in stavanger'.

Η εικόνα του 2πλου του anders

sindre μιλώντας για τους fibo trespo παρόλο που δεν είμαι ειδικός στο γκρούπ μια που έχω ακούσει ελάχιστο υλικό, μολοταύτα είμαι περίεργος πως φτιάξατε το 'ez az elektormos' (lp στη smalltown supersound) ακούγεται τόσο διαφορετικό απο άλλες κυκλοφορίες που έχω ακούσει ως τώρα. δεν ξέρω αλλά μου φανεται ότι είναι η πιο 'στρωτή' ηχογράφηση που έχετε κάνει, ηχογραφήθηκε σε κάποια εποχή που θέλατε να αλλάξετε τον ήχο σας ή απλά σας βγήκε έτσι; και πλάκα στην πλάκα μου αρέσαν πάρα πολύ οι 'διασκευές' και η παράφραση του πρώτου lp των iron maiden που βγάλατε σε cd πριν απο λίγο καιρό (το εξώφυλλο και οι τίτλοι ολόιδιο με το πρώτο maiden το logo άλλαζε με αυτό των fibo trespo ενώ στο δίσκο στη θέση του iron maiden υπήρχε το sanctuary)
ς το 'ez az elektormos' είναι τελειώς διαφορετικό απο τις παλιότερες ηχογραφήσεις των fibo trespo πραγματικά είχαμε βαρεθεί απ το lo-fi drone εκείνη την εποχή και θέλαμε να κάνουμε κάτι καινούργιο. θέλαμε να κάνουμε ένα δίσκο με τραγούδια σα βάση περισσότερο κάτι που δεν είχαμε κάνει νωρίτερα. διάφορα. διαφορετικά μεταξύ τους στοιχεία αναμίχθηκαν σ'αυτό το δίσκο (πες το όπως θες καλύτερα ή χειρότερα) κάποια παρμένα απο άλλους δίσκους αν και στην ουσία σαμπλάραμε τους ίδιους τους εαυτούς μας. ήταν πολύ αστείος δίσκος αν και η αποδοχή τους ήταν φτωχή σχετικά. δε νομίζω ότι άρεσε σε πολύ κόσμο. ακόμα μ' αρέσει ένα μεγάλο μέρος του να σου πώ. είναι ίσως και ένας δίσκος που δεν είναι εύκολο να προμοτάρεις, αν λέγαμε ότι ήταν ηλεκτρονικό ροκ κάποιοι θα έλεγαν θυμίζει τους die kruprs και κάποιοι θα έλεγαν 'αυτό είναι σκατά'. το εξώφυλλο των iron maiden φτιάχτηκε χάρη σ' ένα ανέκδοτο και τελικά είχε πλάκα, το cd-r έχει ηχογραφήσεις απο 2 συναυλίες που ήταν τελειώς άτυπες. το πρώτο μέρος ιδίως που έχει αυτούς τους groove-box ρυθμούς δεν ξέρω κατα πόσο ήταν καλό αυτό το σόου.

Η εικόνα του 2πλου του anders

αλήθεια πως αρχίσατε να φτιάχνετε τα δικά σας ηχοτοπία και τι προτιμάτε να κυκλοφορείτε υλικό ή να κάνετε μουσική;

Η εικόνα του 2πλου του anders

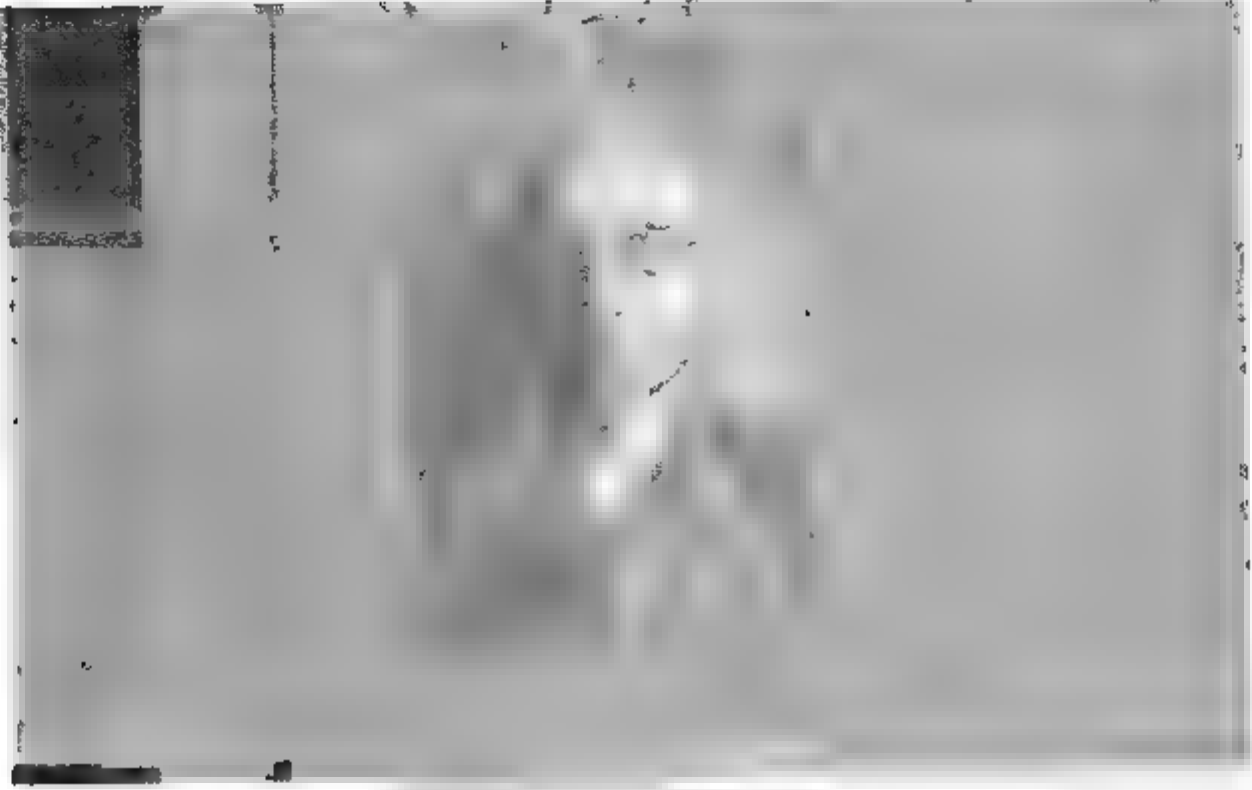
ς έπαιζα βιολί όταν ήμουν παιδί, αλλά το παράτησα πριν απο μερικά χρόνια αν και το φιλομετανοιώνω καμιά φορά, αλλιώς δεν είμαι μουσικός αληθινά. μ' αρέσει να αυτοσχεδιάζω και να κάνω κολλάζ και όταν αυτό βγαίνει καλά είναι φανταστικό. αν και συχνά δεν είναι αν και αυτό το σημείο είναι εξίσου συναρπαστικό. δνε έχω κάνει καμιά καινούρια ηχογράφηση τελευταία εκτός απο κάποια πράγματα στο σπίτι του anders. και οι περισσότερες κυκλοφορίες είναι επανέκδοση του υλικού των fibo trespo και άλλων τύπων. αλλά ξέρω ότι θα κάνω σύντομα καινούριο υλικό. ένα σημαντικό μέρος της εταιρείας είναι να έρχομαι σ' επαφή με κόσμο ανά τον πλανήτη και να τραμπάρω υλικό, τα πιο σημαντικά πράγματα της τελευταίας δεκαετίας δεν έχουν να κάνουν τόσο πολύ με τη μουσική σε θέμα νέων στύλ αλλά πιο πολύ με το γκρέμισμα εμποδίων και συνόρων, τον εκδημοκρατισμό του να κυκλοφορείς και να διανέμεις μουσική, η μουσική 'βιομηχανία' έχει

να κάνει με τα χρήματα και καθόλου με την τιμιότητα και το ενδιαφέρον υλικό κυκλοφορεί από τυπούς που κοιμούνται με στοίβες δίσκων κάτω από τα κρεβάτια τους

α άρχισα να παίζω ντράμς, να ηχογραφω διάφορα παρακμιακά κολλάζ σε ένα amiga 500 τα τελευταία 10 χρόνια έφτιαξα άπειρες κασσέτες με τελείως διαφορετικό υλικό το περισσότερο από το οποίο ήταν από σιό και κατέληξε στον καδο των αχρήστων τα τελευταία χρόνια άρχισα να σκαμπάζω όμως πως να φτιάξω ένα κομμάτι, τελικά το να έχω την εταιρεία μου και να κάνω μουσική είναι κάτπου μ' ευχαριστεί σε διαφορετικό επίπεδο το καθένα. αν και είναι δύσκολο να συγκεντρωθεις και στα δυο τώρα περνάω περισσότερο τον καιρό μου ηχογραφώντας πιστεύω να έχω το καινούριο μου cd-r έτοιμο ως το καλοκαίρι ναι είναι μεγάλο ζήτημα τι θα γίνει τώρα με τη μουσική βιομηχανία και όλα τα συναφή κάποιος είπε ότι σε 50 χρόνια η ,δέα μιας δισκογραφικής εταιρείας ίσως ακούγεται παράλογη και ότι ίσως μείνει σαν υποσημείωση στην ιστορία της μουσικής καλυπτοντας το 2ο μισό του 20ου αιώνα και την αρχή του 21ου. αλλά όπως έχουν αποδείξει πολλοί άνθρωποι, είναι πιθανόν δύσκολο να εγκαταλείψεις τη φυσική ανάγκη για την τεχνητή οπότε ας συνεχίσουμε να κάνουμε αυτού τους μικρούς παράξενους δ'σκους

είστε πιο πολύ σε laptop ηλεκτρονικά ή hardcore electronics, αν και μιλώντας για κυκλοφορίες σας δε νομίζω ότι έχετε βγάλει τίποτα από αυτό το στυλ ..

ε μου αρέσουν κάποια laptop ηλεκτρονικά όπως fennesz, pita και του j m o rouike αλλά πιστεύω ότι αρκετά από αυτά τα σκατά είναι υπερεκτιμημένα δε γίνεται ενδιαφέρον επε δή το πειράξεις και το βγάζεις από ένα κομπ ουτερ όλη αυτή η glitsch σκηνή μου φαίνεται πραγματικά αδιέξοδη εννοώ ότι αν έχεις ακούσει το worzh.p the g itsch' των coil και το systemisch των oval που θεωρω τοπ στη σειρά όλων αυτών όπως εξελίσσονται μετά που πάς είναι σα μ α ατελειωτη επιλογή προβλημάτωντου κομπιουτερ, εννοώ ότι η μουσική είναι καλή ή κακή ή κάπου ενδιάμεσα άσχετα με τον τρόπο που δημιουργείται, ας μην τυφλωνωμαστε από την τεχνολογία α ένα από τα επόμενα iathe cut 7" είναι του andreas meland που είναι πραγματικά αυτό που θεωρώ electronica αν και είναι σε πιο ελευθερη φόρμα νομίζω ότι είναι φανταστική κυκλοφορία κάποια κομμάτια στο 2πλο cd είναι κάπως ηλεκτρονικά και το cdr του fuse music που θα βγει σύντομα ίσως να εκπλήξει κάποιους, αλήθεια μου αρέσει αρκετά τέτοιο υλικό αν δεν είναι ηλιθιο ή προχειροφτ αγμένο τελευταία μου αρέσει πολύ το wabi sabi του marcus schmickler επίσης δεν μπορώ να μην ενδιαφερθω γι' αυτό το θέμα- όλο το καλό laptop / κακό laptop debate είναι ηλιθιο, σα μια καταιγίδα σε φλυτζάνι τσαγιού! δεν πιστεύω κανένα αδιέξοδο αρα απ ότι βλέπεις υπάρχουν 2 απόψεις εδώ

[2014]

- σχετικά με το παρελθον έχεις επιβραδυνει το ρυθμό που κυκλοφορεις υλικό και έχεις επικεντρωσει περισσότερο στα live σετ και στις περιοδεις έχει να κάνει με οικονομικούς λόγους και το κόστος παραγωγής, ταχυδρομησης, ανταλλαγών / πωλήσεων, κλπ ή κάτι που έγινε τυχαία

ναι, η εταιρεία έχει κατά κάποιο τρόπο ελαττωσει τις παραγωγές όπως λές ήμουν συχνά σε περιοδεις τελευταία, πολυ περισσότερο περιοδευοντας στην ευρωπη, συμπεριλαμβανοντας την αγγλια αλλά ακόμα και ρωσσια, ουκρανια ακόμα και στην αργεντινή τα τελευταία χρονια πέρσι πήγα στην ιαπωνια και ήταν πραγματικά απίστευτα βασικά όλο το πράγμα έχει να κάνει με το ότι δεν έχω πολυ χρόνο ακόμα δουλεω με κανονικό ωράριο έτσι ότι κάνω με τη μουσική και παρεμφερεί υλικό γίνεται στον ελευθερο χρόνο μου. υπάρχει πάντοτε προγραμματισμός και οργάνωση στις περιοδεις έτσι εικάζω ότι ένα μέρος του χρόνου ξοδευεται και γι αυτό επίσης υπήρξαν μερικές κυκλοφοριες τα τελευταία χρόνια αλλά πιο πολύ σε άλλες εταιρείες. ο κόσμος με ρωτά συνέχεια αν μπορεί να κυκλοφορήσει υλικό έτσι είμαι σχεδόν πάντοτε στη διαδικασία να στέλνω υλικό σε διαφορες εταιρειες όχι ότι έχω προσφορες από μεγάλες εταιρειες περισσότερο είναι κασσέτες σε 50-100 κομμάτια που είναι ότι πρέπει από μέρους μου. επίσης για να προσθεσω στο άλλο σκέλος της ερωτησης σου, έχει γίνει πολυ δυσκολο να πουλήσεις υλικό περιπου από το 2010-11 είναι όλο και δυσκολότερο να πουλησω κυκλοφορίες. δεν ξέρω γιατί αλλά εικάζω ότι έχει να κάνει με το ότι ο καθενας πλέον ξοδευει λιγότερα για δισκους, το cdr είναι σχεδόν νεκρό πλέον ως ένα αξιόπιστο μεσο για πειραματική μουσική αν έχω μαζί μου cdr σε μια περιοδεια είναι οκ, ο κόσμος τα αγοράζει σε αυτό το πλαίσιο. οι κασσέτες φευγουν πολυ πιο άνετα καθώς είναι πιθανό να πουλησω περισσότερες όσον αφορά το βινυλιο είναι ευκολο να πουληθουν τα πρωτα 50 αλλά μετά αρχίζουν τα ζόρια.

- όπως πάει η κουβέντα φυσιολογικά είναι ακόμα ενεργή η gold soundz ή περνάει το (οριστικό) της διάλλειμα.

ναι, η εταιρεία είναι ακόμα ενεργη αλλά εικάζω ότι θα λεγες ότι κρατάει ένα χαμηλό προφίλ αυτή την εποχή κυκλοφόρησα τώρα 2 cdr για να τα έχω μαζί μου στην περιοδεια στην αγγλια θα κυκλοφορήσω μια σειρά με κασσέτες αργότερα μες τη χρονιά και ίσως κάποιο βινυλιο αργά ή γρήγορα

- μπορείς να μου δώσεις σύντομα μερικές πληροφορίες για τις τρεχουσες δραστηριότητες, σόλο ή με γκρουπ, κλπ

επί του παρόντος το βασικό στοιχείο είναι η σόλο δουλειά μου παίζω διαφορα σετ και οι κυκλοφοριες μου είναι οι ζωντανές ηχογραφήσεις από αυτά τα σόου εκτός απ' όταν και εάν δεχτω προσφορές για συγκεκριμένες ιδέες ή συλλογές ή κάτι παρόμοιο επίσης το νέο μου ντουέτο οι star turbine είναι κάτι ως βασικό γκρούπ είναι ντουέτο με τον claus roulsen από την κοπενχάγη έχουμε κάνει και μερικές περιοδεις επίσης όπου τα σόου μας είναι περιπου αυτοσχεδιαστικά επίσης ηχογραφουμε αρκετά στο στουντιο του claus επίσης το ντουέτο bjørge / iversen συνεχίζει δυνατά αλλά δεν παίζουμε live με αυτό το ντουέτο πλέον νοικιάζουμε ένα μικρό χωρο για πρόβες όπου ηχογραφήσαμε αρκετό υλικό πέρσι και στην ουσια κυκλοφορουμε ένα άλμπουμ το μήνα τα οποία τα ανεβάσαμε δωρεάν στο bandcamp δωσαμε και 2-3 συναυλιες πέρσι έχω κάνει και δύο σόου και μια στουντιο ηχογραφηση με το lasse mathaug και εικάζω ότι θα το συνεχίσουμε και στο μέλλον ηχογραφηση κυκλοφορησε από την ελληνική phase (αναφέρεται στην κασσέτα των nederlaget)

stefan knappe

με το stefan knappe γνωριστήκαμε κάποια στιγμή το 95 (αν θυμάμαι καλά) πετυχαίνοντας τον στα πρώτα βήματα της εταιρείας του drone records. μέλος επίσης ενός από τα πιο αγαπημένα μου γκρούπ όλων των εποχών, τους maeror tri που με τη διάλυση τους επακολούθησαν οι troum. η παρακάτω συνέντευξη έγινε τον αύγουστο του 2014, η drone (εταιρεία που ξεκίνησε να κυκλοφορεί σε περιορισμένο αριθμό 7" σε πρώτες ή δεύτερες εκδόσεις, συνήθως η πρώτη έρχοταν με εξώφυλλο σχεδιασμένο ή σημειωμένο από τον ίδιο τον καλλιτέχνη και η δεύτερη ή η τρίτη με ένα απλό τυπωμένο εξώφυλλο) είναι πλέον παρελθόν εν μέρει εκτός από το mail order της και συνεχίζει μέσω πλέον άλλων οχημάτων... για να παρακολουθήσει εν μέρει κανείς την πορεία του και τις αλλαγές αυτές που προανέφερα παραθέτω αρχικά το άρθρο για τη drone records που είχε παρουσιαστεί από τις σελίδες του overdub το 98 και εν συνεχεία ακολουθεί η συνέντευξη....

www.dronerecords.de

drone records (overdub #7 / χειμώνας 98)

για τη drone θα μπορούσα να μιλάω με τις ώρες, μια που έχει εξελιχθεί σε μία από τις πιο αγαπημένες μου εταιρίες στο χώρο του κυκλώματος, αφού συνδυάζει με αρκετά έξυπνο και ανοιχτόμυαλο τρόπο τις σημερινές τάσεις στο χώρο των λεγόμενων "αρχαίων", "δύσκολων", "άμπιεντ", "πειραματικών", "πρωτόγονων" ήχων / μουσικών ή τέλος πάντων χρησιμοποιήστε όποια ταμπέλα θέλετε, εξ' άλλου η μουσική είναι που μετράει κι όχι η κατηγοριοποίηση της αλλά - κατά τη γνώμη μου - και τις πιο υγιείς φιλοσοφίες που έχουν κατα καιρούς αναπτυχθεί στο underground χωρίς να τις σφετερίζεται με τον τρόπο που μας έχουν - δυστυχώς - συνηθίσει σήμερα οι διάφορες πολυεθνικές, ανεξάρτητες ή μη εταιρείες στην προσπάθεια τους να πουλήσουν τα 'δύσκολα' διαφορετικά' εμπορικά προϊόντα τους, εξ' άλλου η ιστορία της είναι άμεσα συνδεδεμένη με ένα από τα πιο αγαπημένα μου γκρούπ, τους maeror tri, το πλέον διαλυμένο και θρυλικό σύνολο που αξία θεωρείται ως το σύνολο που 'εξερεύνησε' τα έσχατα όρια του άμπιεντ ή αν θέλετε το αντίθετο, το σύνολο που έδωσε στο industrial την άμπιεντ χροιά του.

η αρχική ιδέα για τη δημιουργία της drone γεννήθηκε το 1992, όταν ο stefan knappe (ένα από τα ιδρυτικά μέλη των maeror tri) σκεφτόταν να ξεκινήσει μια κασσετοεταιρεία με το όνομα 'arcana', αρκετά γρήγορα όμως συνειδητοποίησε ότι ήδη υπήρχαν αρκετές εταιρείες στο κύκλωμα που ασχολούνταν με αυτό ακριβώς το αντικείμενο και έτσι θα ήταν τρομερά δύσκολο γι αυτόν να δημιουργήσει κάτι το πραγματικά ξεχωριστό, τουλάχιστον ως προς τον τρόπο που αντιλαμβάνονταν αυτός. όταν λοιπόν οι maeror tri σχεδίαζαν γύρω στα τέλη του 92 να κυκλοφορήσουν μόνοι τους το πρώτο τους 7" και όντας ανέκαθεν λάτρης του βινυλίου, ενθουσιάστηκε από την ιδέα και έτσι μετέτρεψε τα ιδανικά του (αλλά και τις αντιλήψεις του τότε κασσετοκυκλώματος) σε μια καινούργια εταιρεία που ασχολείται αποκλειστικά και μόνο με το βινύλιο. δουλεύοντας ανπεμπορικά, τουλάχιστον μέχρι το βαθμό που αυτό είναι εφικτό, κυκλοφορώντας μόνο βινύλιο σε χειροποίητα εξώφυλλα και για να ακριβολογώ μικρά 7"α διαμάντια!

έτσι ο πρώτος 'βόμβος' της drone ήχησε τον ιανουάριο του 1993 και η πρωταρχική ιδέα της εταιρείας ήταν να εκδίδει μόνο 7" και μόνο από γερμανούς καλλιτέχνες ή σύνολα αλλά αυτό το σχέδιο άλλαξε γρήγορα χάρη στο frans de waad (beequeen, karotte muziek, goem, κ.α.) όταν είπε στο stefan γιατί μόνο γερμανούς; γιατί όχι ξένους; γιατί όχι τους beequeen; η πρό(σ)κληση για το stefan ήταν μεγάλη αφού ο ίδιος ήταν ένας από τους φανακότερους οπαδούς των beequeen και δέχθηκε αμέσως έτσι σύντομα κυκλοφόρησε από τη drone το summer rain των beequeen και χάρη σ' αυτό το γεγονός μέχρι σήμερα στη drone έχουν κυκλοφορήσει αρκετές αξιόλογες δουλειές από γνωστά αλλά και από άγνωστα (και πολλά υποσχόμενα) σύνολα από το ευρύτερο φάσμα της λεγόμενης πειραματικής / άμπιεντ / δύσκολης (σημ: ή τέλος πάντων χρησιμοποιήστε όποια ταμπέλα θέλετε) μουσικής. σύμφωνα με το stefan η drone μπορεί να θεωρηθεί εξίσου σα μια φόρμα προσωπικής επικοινωνίας μέσω της μουσικής, όσον αφορά τα 7" οι πρώτες κυκλοφορίες είναι όλες περιορισμένες σε 250 αριθμημένα αντίτυπα, συνήθως με έγχρωμο ή διάφανο βινύλιο (σημ: ή τελείως παρανοημένο όπως αυτό των life garden) και αργότερα που ίσως επανεκδωθούν, επανακυκλοφορούν είτε σε μαύρο, είτε έγχρωμο βινύλιο, οι επανεκδόσεις γίνονται πάντοτε μετά από καιρό και αφού φυσικά η πρώτη έκδοση έχει ήδη εξαντληθεί. ένα από τα σημεία που μου αρέσει στη γενικότερη φιλοσοφία της drone είναι το θέμα των εξωφύλλων τα οποία τουλάχιστον όσον αφορά την πρώτη έκδοση του 7" είναι φτιαγμένα πάντοτε από τον / τους καλλιτέχνες, οι επανεκδόσεις συνήθως έχουν τυπωμένα κανονικά εξώφυλλα, και όσον αφορά το λόγο που η drone ακολουθεί αυτή την πολιτική ο stefan εξηγεί: 'αρχικά ήθελα να δώσω σε όλα τα σύνολα την ευκαιρία να έχουν πλήρη έλεγχο στην κυκλοφορία τους, έτσι η δυνατότητα να φτιάχνουν μόνοι τους τα εξώφυλλα φάνταζε τέλεια, εξ' άλλου οι κυκλοφορίες με αυτό τον τρόπο δείχνουν ότι κάθε σύνολο έχει τις δικές του προσωπικές ιδέες που εγώ δε θα μπορούσα να σκεφθώ σ' ολόκληρη τη ζωή μου. εξ' άλλου δείχνει ότι τα τυπωμένα εξώφυλλα δεν είναι τόσο απαραίτητα, αφού υπάρχουν αρκετοί τρόποι που μπορεί να δημιουργήσει κανείς, τα σύνολα της drone, δείχνουν ότι πάντοτε υπάρχουν νέοι ασυμβίβαστοι τρόποι σκέψης και δράσης, είναι σχεδόν ένα είδος φιλοσοφίας που μπορείς να ξεπερνάς σε όλη σου τη ζωή, ν' ανακαλύπτεις νέα μονοπάτια, ν' αντιμετωπίζεις καινούρια πράγματα και καταστάσεις, κλπ, αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να επεκτείνεις τις γνώσεις σου - και από είναι απαραίτητο όπως όλοι γνωρίζουμε." όπως ανέφερα παραπάνω η drone δουλεύει όσο μπορεί'ανπιεμπορικά' και αγωνίζεται ενάντια στην καπιταλιστική βιομηχανία του cd, αγωνίζεται για τη διατήρηση του βινυλίου, αντιπύεται στη μαζική παραγωγή και αγωνίζεται για τη δημιουργική προσωπικότητα, για τη διατήρηση ενός ανεξάρτητου και λειτουργικού κυκλώματος με σκοπό να εκφράζει και να εκφέρει ιδέες, απόψεις, κοινωνική κριτική και αμερόληπτη τέχνη, αντιλαμβάνομαι ότι σε αρκετούς αυτές οι ιδέες μπορεί να φαίνονται σαν καθαρόαιμη ουτοπία, πολύ περισσότερο όσοι βρισκόμαστε ενεργά στα χώρο του κυκλώματος βλέπουμε καθημερινά

πλέον να συμβαίνουν τα ακριβώς αντίθετα απο τις ιδέες μας, καθώς όλη η τρέλλα με τις μαζικές παραγωγές έχει μετατρέψει αρκετούς καλλιτέχνες και αρκετές εταιρείες σε καλοκουρδισμένες βιομηχανίες παραγωγής "κονσερβαρισμένου" ήχου σε σημείο που αρκετοί ώρες ώρες αναρωπιούνται κατά πόσον πλέον κανείς πρέπει να ασχολείται με την όλη κατάσταση ή όχι. ας ακούσουμε όμως και την προσωπική άποψη του stefan για το ζήτημα 'φυσικά, η drone δεν μπορεί να σταματήσει τη βιομηχανία των cd. είναι απλά ένα σύνθημα, για να δείξει στον κόσμο ότι όντως υπάρχουν ακόμα και άλλες μορφές εταιρειών. για μένα προσωπικά, η βιομηχανία του cd έχει ελεγχιχθεί σε ένα είδος 'βιομηχανίας σκέψης' - είναι ένα είδος πλύσης εγκεφάλου το οποίο βιώνουμε καθημερινά. δεν υπάρχει κανείς στην κοινωνία μας ο οποίος να μην υποβάλλεται σε κάποιο είδος πλύσης εγκεφάλου ή άλλης παρόμοιας επεξεργασίας, αλλά μπορείς να μάθεις πως να ζεις υπο αυτές τις συνθήκες. μπορείς να αντιδράσεις. μπορείς για παράδειγμα να ακούσεις μουσική ή οποία δε σε πλήττει. το "1984" μας έχει αποχαιρετήσει προ πολλού, αυτό το οποίο έχουμε ν' αντιμετωπίσουμε σήμερα είναι επηρεασμός απο ανθρώπους, οι οποίοι δεν ξέρουν ή δεν αντιλαμβάνονται ότι και οι ίδιοι επηρεασμένοι ο καθένας νομίζει ότι είναι ελεύθερος απο επηρεασμούς και ότι μπορούν να 'διαλέξουν' ό,τι θέλουν, ότι μπορούν να έχουν μια προσωπική 'γνώμη' αλλά αυτό δείχνει μόνο πόσο καλά δουλεύει αυτός ο επηρεασμός". σχετικά με τον ήχο της εταιρείας, η drone εστιάζει το ενδιαφέρον της περισσότερο σε καινουργια ατμοσφαιρική μουσική η οποία έχει ένα χαρακτήρα 'διανοητικής πρόκλησης' χωρίς όμως να επηρεάζει την ευαισθησία των ανθρώπων των αισθήσεων. η εστίαση στην 'ατμόσφαιρα' μπορεί επίσης να θεωρηθεί σα μια περισσότερο εξελιγμένη φιλοσοφική αντίληψη, είναι η δημιουργία μουσικής για το αριστερό ημισφαίριο. ένα άλλο σημείο της φιλοσοφίας της drone είναι η χρήση του όρου 'μουσική που δε μπορεί να σε διασκεδάσει', για να περιγράψει τον ήχο της εταιρείας ή άλλες φορές 'εταιρεία, η οποία δεν μπορεί να σε διασκεδάσει' για να προωθήσει τη drone και θα ήταν αρκετά ενδιαφέρον να ακούσουμε το stefan να εξηγεί καλύτερα αυτή την αντίληψη σχετικά με το τι αντιλαμβάνεται ως 'μη διασκεδαστικό', 'οι throbbing gristle μίλησαν για 'ήχους που δε μπορούν να σε διασκεδάσουν', προσωπικά θέλω να εμβαθύνω περισσότερο και να μιλήσω για 'μουσική που δε μπορεί να σε διασκεδάσει', 'διασκεδαστικό' σημαίνει για μένα κάτι το ευχάριστο, εύκολο στο άκουσμα, μη προκλητικό. μουσική δηλαδή που έχει όλες τις εμπορικές αξίες και κάνει την καθημερινή δύσκολη ζωή σου κάπως ευκολότερα αποδεκτή. 'διασκεδαστική' μουσική είναι η μουσική που επιβεβαιώνει κάποιες καταστάσεις. αλλά που δε γεννά ερωτήματα για την κοινωνία μας ή για την κουλτούρα. όταν λέω λοιπόν ότι κυκλοφορώ μη διασκεδαστική μουσική εννοώ ότι ναι μεν είναι μουσική, η οποία έχει όμως μια αντιδραστική λειτουργία και επιρροή σε αντίθεση με την κανονική μουσική'. σ' αυτό το σημείο αρκετοί ίσως ν' αναρωτιέστε ακόμη για τη σημασία της ατάκας 'music is our weapon, our weapon is our politics' και κατα πόσο μπορεί να είναι ισχυρό ένα 'όπλο' όπως η μουσική... 'η μουσική μπορεί πραγματικά να έχει μια σημαντική επιρροή στο μυαλό σου. η μουσική μπορεί να επηρεάσει την εγκεφαλική δραστηριότητα (σκέψου για παράδειγμα τις μηχανές ή τις τεχνικές για τον έλεγχο του νου), τις ορμόνες, ολόκληρη τη διάθεση σου.. η μουσική μπορεί να είναι ένα ψυχολογικό όπλο ενάντια στην

επίδραση των μέσων ενημέρωσης. η μουσική μπορεί να γίνει ένα εργαλείο για να γίνεις 'ανοικτός' σε κάθε είδους 'νέων' και 'παράξενων' πραγμάτων. η μουσική μπορεί να σε βοηθήσει να σκεφτείς με μη συμβαιτικούς τρόπους. μπορεί να ακούγεται υπερτιμημένο αλλά πραγματικά πιστεύω ότι η μουσική μπορεί πραγματικά να διευρύνει τις δυνατότητες του νου μας'. αυτή την εποχή ο stefan μαζί με τον martin (τα 2/3 των διαλυμένων maeror tri δηλαδή) έχουν φτιάξει το σύνολο troum των οποίων πρόσφατα κυκλοφόρησε το ντεμπούτο 10" ενώ το πρώτο τους cd θα κυκλοφορήσει απο τη βέλγικη myotis το φθινόπωρο, η επίσημη παρουσίαση του θα γίνει κατά τη διάρκεια του 11ου φεστιβάλ για τη διεθνή ανεξάρτητη μουσικήκαι τέχνη στο ojc kompas του sint niklaas, βέλγιο το σάββατο 31 οκτωβρίου. ένα ετήσιο φεστιβάλ που φέτος διοργανώνεται απο τους ee tapes, myotis, szuka fabryka & ojc kompas και περιλαμβάνει έκθεση mail art, με θέμα 'ecology recycling in art & living' παραστάσεις, παζάρι δίσκων, κλπ ενώ πρόκειται να παίξουν οι ld50, amy love, hautnah, mlehrst, ah cama solz, troum. για περισσότερες πληροφορίες μπορείς να γράψετε ojc kompas, dalstraat 1, 9100 sint niklaas, belgium (www.dma.be/p/amphion/sztuka/festival.htm. ο stefan παράλληλα δουλεύει πυρετωδώς για τις 3 νέες κυκλοφορίες της drone που πιθανώς να είναι 7"α των kallabris, toy bizarre, alio die ενώ μελλοντικά πρόκειται να κυκλοφήσουν 7" των oblivion express, tarkatak, spear, kood, dual, κ.α. απο το 1995 επίσης η drone λειτουργεί σαν ένα μικρό και φθηνό mail order (σημ: συγκριτικά με τους άλλους καταλόγους της γερμανίας είναι όντως φθηνότερη με ελάχιστες εξαιρέσεις) προσφέροντας κυκλοφορίες απο το παγκόσμιο κύκλωμα της λεγόμενης 'πειραματικής' μουσικής, έχοντας περισσότερο κασσέτες και βινύλιο αλλά και cd, φάνζιν, βιβλία, κ.α. εστιάζοντας περισσότερο σε κυκλοφορίες συνόλων και καλλιτεχνών που έχουν κυκλοφορήσει δουλειά τους απο την εταιρεία και όχι μόνο φυσικά. για τον κατάλογο, τις κυκλοφορίες ή για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε... let atmosphere speak!

[stefan knappe - αύγουστος 2014 ...]

(νμ) λοιπόν η σειρά με τα 7αρια ολοκλήρωσε τον κυκλο της και αποφάσεις να τη σταματήσει ή ένοικσες ότι ήταν ένα ταξίδι που έφτασε στο τέλος του και έπρεπε να μείνει εκεί με όλες τις αναμνήσεις του.

(sk) χμ, ίσως ήταν και τα δύο. μια μίξη 'απόφασης' και 'τέλος ταξιδιού'. ήθελα να ξεκινήσω κάτι νέο απο τη μία και απο την άλλη ήταν η καταλληλη στιγμή να σταματήσω τη σειρά στην 100η της κυκλοφορία. η νέα σειρά βινυλίων drone - mind / mind - drone είναι η συνέχεια της σειράς καθώς η μουσική προσέγγιση και η αναζήτηση για νέα ονόματα είναι περίπου η ίδια και παρουσιάζει τέσσερα drones 7" σε ένα δίσκο' θα λεγα. επίσης οι εκδόσεις είναι σε μεγαλύτερο πράζ και ελπίζω να προσεγγίσω περισσότερο κόσμο. το 7" δυστυχώς γίνεται όλο και περισσότερο ένα outsider μέσο.

(νμ) το 10" είναι ίσως το πιο αγαπημένο μου μέσο και όταν ξεκίνησες τη substantia innominata ξετρελλάθηκα με την ιδέα του μέσου και το πέρασμα απο το ένα μέσο (7") στο άλλο (10"). ποια είναι η διαφορά μεταξύ της 'κλασσικής' σειράς της drone με τα 7" και της substantia innominata εκτός απο το ότι πλέον οι καλλιτέχνες δεν στήνουν απο μόνοι τα εξώφυλλα για τις πρώτες εκδόσεις;

(sk) η substantia innominata είναι η σειρά που ακολουθεί τελείως διαφορετική αντίληψη και δε βασίζεται εε' ολοκλήρου στη μουσική. οι καλλιτέχνες (τόσο οι μουσικοί όσο και ο γραφίστας) πρέπει ν' αφήσουν ελευθερους τους εαυτούς τους και να επηρεαστούν απο την έννοια / αντίληψη / φαντασία του 'Άγνωστου' ότι και είναι και σημαίνει αυτό γι αυτούς. είμαι γοητευμένος με αυτό απο την εποχή που ήμουν ανακατεμένος με ψυχοανάλυση και θεωρίες σχετικά με το Άσυνείδητο.

αλλά μπορεί να σημαίνει πολυ περισσότερα : υπάρχει η (φυσική) κοσμική ματιά, η μικρο/μακροκοσμική ματιά (πάρα πολυ μικρά πράγματα ή οντότητες είναι άγνωστα σε εμάς επίσης αλλά χτίζουν απο μόνα τους μια διάσταση επίσης), ερωτήσεις για την αντίληψη (παράδειγμα πληροφορίες για αρκετές ακτίνες για τις οποίες δε γνωρίζουμε τίποτα), κλπ τα περισσότερα απο τον υπαρκτό κόσμο. πές τον 'φυσικό' ή 'ψυχολογικό' τα οποία είναι τελείως άγνωστα σε εμάς. αλλά ζούμε στον δικό μας 'κόσμο' σα να μην υπάρχει τίποτα παραπέρα απο αυτόν, σα να είναι η μόνη πραγματικότητα που είναι σημαντική. το να βλέπεις αυτό το παράδοξο να μετατρέπεται σε τέχνη και μουσική είναι ένα σαγηνευτικό πράγμα νομίζω. παρόλο που πολλοί μουσικοί απο τη δική 'μας' πειραματική / drone σκηνή λένε 'δουλεύω περίπου με το Άγνωστο σχεδόν όλη την ώρα οπότε και τι μ' αυτό,' αυτό μπορεί να είναι εν μέρει σωστό αλλά είναι τελείως διαφορετικά να προσπαθείς να δουλέψεις σε αυτό συνειδητά κι όχι απλά παρορμητικά.

(νμ) απο τα μέσα των 90ς αρκετά πράγματα έχουν αλλάξει και αυτό που κάποτε λέγαμε ambient / ethereal σκηνή επίσης άλλαξε αρκετά. για μένα εν μέρει το όλο πράγμα χάθηκε όταν ξεκίνησε να στήνει μουσική πολυ εύκολα ο κόσμος. εννοώ το στύλ να παίρνω ένα απλό ήχο και να τον γαμώω στα εφέ για να βγάλω ένα 'ζοφερό' ήχο ή κάτι παρόμοιο. δεκτό ότι τα ίδια σκατά έγιναν παντού, το στύλ 'γραφτζουνάω ένα καρφί σε ένα κομμάτι ξύλο' και είμαι αυτοσχεδιαστής ή

θορυβοποιός θα λεγες εύλογα. φοβήθηκες ποτέ ότι ίσως οι βόμβοι ηχήσουν ως απλές κοινοτυπίες κάποτε...

(sk) εδώ που τα λέμε δεν ήταν ποτέ και τόσο 'δύσκολο' να κάνεις ΘΟΡΥΒΟ ή βόμβους. αλλά ποιός τα έκανε όλα αυτά και γιατί. τόσο οι βόμβοι όσο και ο θόρυβος έγιναν πιο γνωστά και όλο και περισσότερος κόσμος τους δημιουργούσε με πιο απλό τρόπο. αλλά ακόμα πιστεύω είτε είναι 1995 ή 2014 ότι υπάρχει μια μεγάλη διαφορά στην ποιότητα των βόμβων και αυτό μπορείς να το αναγνωρίσεις. είναι επίσης ερώτηση εμπειρίας, θεωρησης και κάτι ως 'επαγγελματισμός' (ας το πώ έτσι) στην ακρόαση. αν απλά τώρα ανακάλυψες τους βόμβους και το θόρυβο όσο απλά και να είναι θα σου φανούν ωραία. αλλά μετά απο λίγο καιρό μετά που θα ανακαλύψεις ότι υπάρχουν αρκετές πλευρές στη μουσική σε θέμα έντασης, σύνθεσης, ηχητικών εφέ, δυναμικές, κλπ έτσι δεν ανησυχώ πραγματικά που καμμιά φορά οι βόμβοι μπορούν καμμιά φορά να γίνουν τόσο απλοί. είναι βέβαια καμμιά φορά ενοχλητικό που απλοί βόμβοι ΜΠΟΡΟΥΝ να γίνουν 'δημοφιλείς'. αλλά αυτό είναι το ίδιο παντού όπως και με τη mainstream / ποπ / κλασσική μουσική... ξέρω ότι αυτή είναι μια δύσκολη ερώτηση ειδικά καθώς οι βόμβοι έχουν αυτή την ΠΟΛΥ υποκειμενική αντίληψη μέσα τους. και δεν είναι πάντοτε αναγνωρίσιμο γιατί ο ένας 'βόμβος' είναι καλύτερος απο τον άλλο. μερικές φορές είναι απλά η 'ατμόσφαιρα' η αύρα ενός κομματιού μπορεί να είναι σαγηνευτική και αυτό είναι πολυ ενδιαφέρον θέμα νομίζω - είναι πιο ατμοσφαιρικό σε σχέση με άλλα πράγματα και μπορεί να γίνει αντιληπτό ασυνείδητα (δες και τη δεύτερη ερώτηση) που σημαίνει ότι ένα ορθολογικό μυαλό δεν μπορεί να το καταλάβει καθόλου.

(νμ) παραμένει ο βόμβος μια δονούμενη ενέργεια ακόμα για σένα; ή πιστεύεις ότι έπειτα απο τη μανία με τους βόμβους της τελευταίας 15ετίας και βάλε έχασε το νόημα του;

(sk) νομίζω ότι ήδη σε ένα μεγάλο μέρος αυτής της ερώτησης σου απάντησα προηγουμένως. αλλά επέτρεψε μου να πώ με άλλο τρόπο... η μουσική με βόμβους είναι τόσο ειδική (απορρίπτωντας σχεδόν όλους τις κλασσικές μουσικές παραμέτρους) που δε μπορεί να χάσει την ενέργεια της. είναι πάντοτε συνδεδεμένοι με τη δόνηση του σύμπαντος με οτιδήποτε κυλά και ηχεί. είναι η βασική φόρμα του ήχου και της μουσικής και μπορεί να εμφανιστεί σε ατελείωτα 'gestalten' (φόρμες και μορφές). έτσι ο βόμβος υπάρχει απο την αρχή του χρόνου σα να λέγαμε και δε μπορεί να κατηγοριοποιηθεί με μια ηλίθια 'μόδα' ή 'στύλ'. αυτό είναι επίσης που εννοώ όταν λέω ότι ο βόμβος είναι

(νμ) τι γίνεται με τους troum; το mare morphosis. η τελευταία δουλειά σας μου άρεσε πάρα πολυ. ακούγεται πολυ πιο διαφορετική απο παλιότερες κυκλοφορίες ακόμα και με πιο πρόσφατες κατά τη γνώμη μου. επίσης ο ήχος μου αρέσει τώρα παρά η εποχή που ο ήχος παλιότερα έκανε τον κόσμο να κάνει συγκρίσεις με εκείνον των maeror tri.

(sk) ναι, μια απο τις βασικές μας επιδιώξεις είναι να ΜΗΝ ακουγόμαστε το ίδιο όπως πριν με κάθε νέο άλμπουμ έτσι στο ενδιάμεσο έχουμε φύγει αρκετά απο τον ήχο των maeror tri ή των πρώιμων troum. ξέρω ότι για κάποιους ακροατές μας μερικά μέρη των grote mandrenke (η αρχή) ή του mare idiophonika (τα ξερά μπητ) και τώρα οι σχεδόν κλασσικές ενορχηστρώσεις και οι 'ροκ' ρυθμοί του mare morphosis ήταν μια αναπάντεχη αλλαγή και δεν άρεσε τον καθένα αλλά νομίζουμε ότι είναι επίσης ένας συγκεκριμένος ήχος των troum και πρέπει να τον ανανεώνουμε και να τον εξελίσσουμε σταδιακά. επιπλέον ακόμα μας αρέσει να εκπλησσουμε τους εαυτούς μας κατά καιρούς.

(νμ) κατά φωνή κι ο διάολος όπως θα λεγα αλλά οι maeror tri μπορεί να τέλειωσαν εκεί πίσω στο 96 (μπορεί δυστυχώς να μην πρόλαβα να σας πετύχω ζωντανά ποτέ αλλά ήμουν απο τους πρώτους που είχαν το θλιβερό προνόμιο να μάθουν για τη διάλυση μέσα στην πρώτη ώρα που έγινε) και έκτοτε κάθε μεταθανάτια κυκλοφορία μοιάζει να ναι η τελευταία αλλά κάθε τόσο όλο και μια επανέκδοση ή συλλογή εμφανίζονται. είσαι ευχαριστημένος που ο θρύλος των maeror tri συνεχίζει να υπάρχει και ενδιαφέρεται κόσμος για τη δουλειά σας;

απο τους πρώτους που είχαν το θλιβερό προνόμιο να μάθουν για τη διάλυση μέσα στην πρώτη ώρα που έγινε) και έκτοτε κάθε μεταθανάτια κυκλοφορία μοιάζει να ναι η τελευταία αλλά κάθε τόσο όλο και μια επανέκδοση ή συλλογή εμφανίζονται. είσαι ευχαριστημένος που ο θρύλος των maeror tri συνεχίζει να υπάρχει και ενδιαφέρεται κόσμος για τη δουλειά σας;

(sk) ναι φυσικά. είναι ωραίο που υπάρχει ακόμα ενδιαφέρον για τους maeror tri και υπάρχουν επίσης τα άλμπουμ ακόμα διαθέσιμα. ειδικά στην (πρώην) ανατολική ευρώπη και στη ρωσία ήμασταν και είμαστε ακόμα μια cult μπάντα. εννοώ ότι μπορούσες να αγοράσεις τα άλμπουμ σε κασέτα ή cd ως bootleg σε κάθε μεριά της ρωσίας για παράδειγμα. ότι κάναμε ως maeror tri έχει κυκλοφορήσει ξανά σήμερα εκτός απο κάποιες πρώιμες πρόβες. περισσότερα δηλαδή κι απ όσα θα μπορούσε να ζητήσει κανείς!

(νμ) τι γίνεται σχετικά με κασέτες; γνωρίζοντας σε τόσο καιρό νομίζω ότι ήξερες σχεδόν τους πάντες απο το κασσετοκύκλωμα των 80ς / 90ς ειδικά τον κόσμο του γερμανικού κασσετοκυκλώματος, τι γίνεται τώρα; τουλάχιστον τότε τα είδη δεν ήταν τόσο διαφορετικά μεταξύ τους και τα πάντα υποτίθεται ότι ήταν πειραματικά σε σχέση

με τώρα που κατηγοριοποιούνται ως 'αυτοσχεδιασμός'. 'άμπιεντ', κλπ περισσότερος κόσμος ασχολείται και μοιάζει ότι υπάρχουν πολλοί παράλληλοι κόσμοι που καταλήγουν όλοι στον ήχο και τη μουσική θα πείς. μαζεύεις ακόμα κασέτες ή μόνο διανέμεις;

(sk) αυτό που λές είναι πολύ σωστό σχετικά με 'περισσότερους παράλληλους κόσμους'. ακόμα προσφέρω μέσω του καταλόγου κασέτες και αγοράζω αλλά δεν είμαι ο συλλέκτης που ήμουν πίσως στις 'χρυσές εποχές'. και έχω χάσει εντελώς την ενημέρωσή του τι γίνεται σήμερα μιλώντας για μικρές εταιρείες. κατά καιρούς πέφτω πάνω σε κασσετοεταιρείες και έχουν ένα μεγάλο κατάλογο για τον οποίο δεν ξέρω τίποτα ούτε για τα ονόματα που έχουν κυκλοφορήσει! αυτό είναι απίστευτο! η κασσετοσκηνή των 80ς/90ς ήταν αρκετά συνδεδεμένη μεταξύ της - πριν απο το ίντερνέτ και τα email έπρεπε να γράφεις γράμματα, να τηλεφωνείς ή διοργανώνεις φεστιβάλ και συναυλίες. και δεν μπορούσες να ακούσεις την κασέτα στο soundcloud ή το bandcamp αλλά να την αγοράσεις. το ενδιαφέρον μου σήμερα εστιάζεται περισσότερο στο βινύλιο, για μένα παραμένει το πιο ενδιαφέρον μέσο αλλά υπάρχουν εξαιρετικές κασσετοεταιρείες (ή εταιρείες που επίσης κυκλοφορούν κασέτες) όπως οι voluntary whores ή attenuation circuit τις οποίες παρακολουθώ.

(νμ) παραμένεις ακόμα αφιονισμένος με τους big city orchestra;

(sk) εννοείται! δε θα ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΠΟΤΕ! είμαι ακόμα μεγάλος φαν του das και των φίλων του. προσπαθώ να αποκτήσω κάθε νέα κυκλοφορία των big city orchestra αλλά δεν είναι πάντοτε εύκολο. μου άρεσε πολύ το 6 fairy tales, κασέτα στη voluntary whores με το μικρό μαγικό λυχνάρι που είχε μέσα ή το screaming meeme το cdr στη phase! records. αλλά κάθε νέα κυκλοφορία των bco μπορεί να γίνει μοναδική εμπειρία! είχα την τύχη να τους δώ να παίζουν ζωντανά ξανά στην πόλη μου (βρέμη) πριν απο δύο χρόνια και νωρίτερα το 2009 μπόρεσα να παίξω δύο συναυλίες μαζί τους, ως μέλος του γκρούπ καθαρά για εκείνες τις συναυλίες, στο αμβούργο και στο βερολίνο. ήταν μαγευτικά. δεν έχουν μια συγκεκριμένη ιδέα ή πρόγραμμα για τις συναυλίες τους, απλά αφήνουν τον ήχο να κυλά...

(νμ) με το mailorder της drone τι γίνεται; αντιμετωπίζεις προβλήματα εξαιτίας της κρίσης των τελευταίων ετών; ή υπάρχει ισοροπία μεταξύ κρατών που αντιμετωπίζουν οξεία την κρίση και κόσμο απο κράτη απο πολωνία ή ρωσία και παρεμφερεί κυκλώματα; προσωπικά μιλώντας γουστάρω ότι με ή χωρίς κρίση η drone παραμένει πιστή στην παράδοση των χαμηλών τιμών σε σχέση με άλλα mail order θυμίζοντας μου τις πρώτες μέρες εκείνων των χρόνων...

(sk) ευχαριστώ! ναι υπήρχε ένας αναμενόμενος αντίκτυπος. είχα αρκετούς πελάτες στην αμερική και σχεδόν όλοι εξαφανίστηκαν σε κάποια συγκεκριμένη στιγμή. ακολούθησαν πελάτες απο άλλες ευρωπαϊκές χώρες που μαστίζονταν απο την κρίση που είτε χάθηκαν ή παρήγγελλαν μικρότερες ποσότητες. αυτή την εποχή έχει κάπως σταθεροποιηθεί η κατάσταση και χαίρομαι που μπορώ ακόμα να βγάλω ένα μεροκάματο απο αυτή τη φάση. επίσης έχω αρκετούς πελάτες που ξαναγυρνάνε σιγά σιγά και διατηρούν το mail order ζωντανό. απο την άλλη μεριά είναι πάντοτε ευχάριστο που εμφανίζοντα νέοι πελάτες είναι τόσο μικρή σκηνή αλλά τόσο παγκοσμιοποιημένη πλέον. ένας απο τους καλλιτέχνες που θα εμφανιστούν σε ένα επερχόμενο drone-mind για παράδειγμα είναι απο το πακιστάν. κάτι που θα φαινόταν απίστευτο πριν απο μία 20ετία νομίζω.

(νμ) η transgradient ως τώρα στήθηκε για να εκδίδει κυκλοφορίες των troum. ωραία η διπλή συλλογή των voice of eye νομίζω ήταν εξαιρεση καθώς ξέρω ότι εκτός απο καλοί φίλοι ανήκουν σε ένα απο τα αγαπημένα σου γκρούπ αλλά ήταν έκπληξη να δώ πρόσφατα cd των raison d' etre.

(sk) με τον peter andersson (raison d' etre) γίναμε φίλοι όταν ξεκινήσαμε να δουλεύουμε για ένα cd πριν απο μερικά χρόνια (ναι παίρνει χρόνια για να τελειώσει) και επίσης εκτός απο τη συνεργασία εξ' αποστάσεως συναντηθήκαμε κιόλας. και το νέο του άλμπουμ ακούγεται τόσο πειστικά ενδιαφέρον που δεν μπορούσαμε να το απορρίψουμε όταν μας πρότεινε να το κυκλοφορήσουμε.

(νμ) μια τελείως ηλίθια ερώτηση αλλά ποιες είναι οι αγαπημένες σου εταιρείες ή εταιρείες που σε επηρέασαν να ξεκινήσεις τη drone;

(sk) καθόλου ηλίθια αλλά όχι και τόσο εύκολη στην απάντηση. χχμμ πριν ξεκινήσει η εταιρεία υπήρχαν αρκετές καλές εταιρείες στο κύκλωμα που γούσταρα μιλώντας για κασέτες η we never sleep, zns tapes, tonspur tapes, audiofile αλλά επίσης εταιρείες με βινύλια / cd όπως staalplaat, korn plastics, united dairies, touch, recommended records εκείνη την εποχή αλλά και οι κυκλοφορίες των :soviet-france: απο θέμα πακεταρίσματος και εξωφύλλων.

THE DREAM IS JUST BEGINNING!

sir or Madam, I am not from this planet.

It is time to re-invent the whole concept of Space Travel. Space Travel acts as a metaphor for consciousness and political transformation, it is also the essential notion on which the Autonomous Astronauts Association (AAA) is based. We really are planning to create new communities in Space and to evolve new communities on Earth. Each member of the AAA has their own reasons and desires, that's what the word "autonomous" means. It is not about joining the AAA, it is about forming a group for yourself. There are now many AAA groups around the world, but many of them are sleeping. This is a wake-up call!

Many cells of the Association of Autonomous Astronauts went into suspended animation for seven years, while the initial program of the heroes of the Five Year Plan was forgotten, or exploited by other agencies. There were problems attached to the initial structure of the AAA, firstly an over-dependence on a centralised cadre, secondly a shortage of funds, and thirdly some of us thought it was a joke. Humour can help us escape from gravity, but this is no joke, the Community Space Program is all about Community-Based Space Travel. That's where NASA and the Soviet Space agencies got it wrong. Space travel should be for one and all, not just for a scientific, or cultural elite. The technological apparatus of space exploration is almost in the hands of the Richard Bransons of the world, but times have changed and in the seven years that have passed, we have at last learned how to use the Internet. There are now the possibilities of buying ex-Soviet space kit off Ebay, for example. Stephen Hawking says we must leave this planet, but we say the forthcoming apocalypse is a figment of minds who exploit it for their own gains. It's that millennialism stuff all over again - use your imagination and do not be controlled by mass panics! Space Travel begins at home, it is too important to be left in the hands of government or corporate agencies.

This is not a Space Race.

Autonomous Astronauts are Everywhere.

You can find us in Google.

Onen Hag Oll

AAA KERNOW

Cornwall Community Space Program

23 April Earth Year 2007

Please copy and freely circulate this anti-copyright message.